

ความพึงพอใจของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

โดย
นางสาวกัลยา พ่วงไป

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

**THE LEVEL OF SATISFACTION OF FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE
STUDENTS, SILPAKORN UNIVERSITY ABOUT ENGLISH SELF STUDY**

**By
Kanlaya Pongpai**

**A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Bachelor of Arts Program in General Business Management**

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2008

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อ
การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง” เสนอโดย นางสาวกัลยา พ่วงไป เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

การศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง” ได้ผ่านการนำเสนอในเวทีวิชาการระดับปริญญาตรี
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2552 ณ ศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยความร่วมมือกันระหว่างคณะอักษรศาสตร์และ
คณะวิทยาการจัดการ

.....
(อาจารย์จอมภัก คัลังระหัด)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

.....
(อาจารย์ ดร. ธนินทร์รัฐ รัตนพงษ์ภิญโญ)

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

1248009: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ/ การเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง/ นักศึกษา

กัลยา พ่วงไป: ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง (THE LEVEL OF SATISFACTION OF
FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE STUDENTS, SILPAKORN UNIVERSITY
ABOUT ENGLISH SELF STUDY) อาจารย์ที่ปรึกษา: อาจารย์จอมภักดิ์ คลังระหัด. 76 หน้า.

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง และเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองของนักศึกษาที่มีเพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน เกรดและการเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า 1) นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ การจัดการ สถานที่ การวัดและประเมิน บุคลากร และด้านผลการเรียนรู้โดยรวมในระดับมาก 2) นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกเวลาด้วยตนเองด้านการจัดการ ผลการเรียนรู้และการวัดและประเมินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) เกรดและการเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มีผลต่อความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองด้านบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

1248009: MAJOR: GENERAL BUSINESS MANAGEMENT

KEY WORD: SATISFACTION / ENGLISH SELF STUDY/ STUDENT

KANLAYA POUNGPAI: THE LEVEL OF SATISFACTION OF FACULTY OF MANAGEMENT SCIENCE STUDENTS, SILPAKORN UNIVERSITY ABOUT ENGLISH SELF STUDY. RESEARCH ADVISOR: CHOMBHAK KLANGRAHAD. 76 pp.

Abstract

The objectives of this research are to study student's satisfaction of English self study and compare student's satisfaction of English self study by gender, academic year, program of study, English grade and class attendance. The instrument used in research was questionnaire. The results of the research were 1) the level of satisfaction of students about English Self Study were high 2) the students in difference academic year had difference satisfaction on management, learning result and measurement components at the 0.05 level of statistical significance and 3) the students who had difference in grade and class attendance had difference satisfaction on staff component at the 0.05 level of statistical significance

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

Academic Year 2008

Student's signature.....

Research Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ คณะวิทยาการทุกท่าน ที่วางรากฐานและถ่ายทอดวิชาความรู้ ให้กับผู้วิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์จอมศักดิ์ คลังระหัด อาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่ให้คำปรึกษา แนะนำในการปรับปรุงแก้ไขงานวิจัย ตลอดจนให้กำลังใจในการทำงาน จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับความกรุณาในให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษนอกเวลาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาที่คอยเป็นกำลังใจ ให้คำปรึกษาตลอดระยะเวลาการทำวิจัย ตลอดจนส่งเสริมให้ได้รับการศึกษาจนสามารถทำงานวิจัย ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วง ขอขอบคุณเพื่อนๆ น้องๆ ทุกคนที่มีส่วนร่วมในการช่วยเหลืองานวิจัยในครั้งนี้ จนสำเร็จ สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือ และให้กำลังใจผู้วิจัย ทำให้งานวิจัยครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ไปได้ด้วยดี

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
การเรียนรู้.....	5
สติปัญญา.....	13
ธรรมชาติของการเรียนรู้.....	21
การเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	22
กลวิธีการเรียนรู้.....	26
วิธีการดำเนินงาน โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาสำหรับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
ตัวแปรที่ศึกษา.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
วิธีดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	37

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล	39
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง.....	40
ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วย ตนเองต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง.....	44
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	53
ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ.....	58
5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	59
สรุปผลการศึกษา.....	59
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	70
ประวัติผู้วิจัย.....	76

สารบัญญัตินี้

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามเพศ.....	40
2	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามชั้นปี.....	41
3	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามสาขาวิชาที่ เรียน.....	41
4	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามเกรดวิชาภาษา อังกฤษ ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา (ภาคต้น ปีการศึกษา 2551).....	42
5	จำนวนและร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามการเข้าชั้นเรียน ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง.....	43
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วย ตนเองในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้.....	44
7	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วย ตนเองในการจัดการ.....	48
8	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วย ตนเองในการวัดและประเมิน.....	49
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วย ตนเองในด้านสถานที่.....	50

ตารางที่	หน้า	
10	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการ จัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วย ตนเองในด้านบุคลิกภาพ.....	51
11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการ จัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วย ตนเองในด้านผลการเรียนรู้.....	52
12	แสดงความแตกต่างระหว่างเพศและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ T – test.....	53
13	แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีที่ศึกษาและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้ ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F – test.....	54
14	แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาวิชาที่เรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้ ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F – test.....	55
15	แสดงความแตกต่างระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักศึกษาที่ เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F – test.....	56
16	แสดงความแตกต่างระหว่างการเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของ นักศึกษาที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F – test.....	57

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคมไทยมากขึ้น เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันในทุกประเทศทั่วโลก คนส่วนใหญ่จึงต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อประกอบการทำธุรกรรมในเรื่องต่างๆ หรือการประกอบธุรกิจที่ต้องติดต่อกับต่างประเทศ อีกทั้งประเทศไทยยังเป็นเมืองแห่งการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษที่ได้กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้ภาษาอังกฤษถูกบรรจุเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับอุดมศึกษา โดยการเรียนการสอนต่างๆ ไปเป็นการเรียนการสอนแบบการถ่ายทอดความรู้ โดยผ่านตำรา ครู อาจารย์ ไปสู่นักเรียน นักศึกษา ซึ่งอาจารย์อาจจะใช้อุปกรณ์หรือสื่อการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นหรือการจูงใจให้นักเรียน นักศึกษาสนใจในเนื้อหาเพราะที่ผ่านมานั้น เด็กไทยให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษน้อยมาก อาจเป็นผลมาจากการเรียนการสอนแบบเดิมๆ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากจะเรียน ทำให้นักเรียน นักศึกษา จำนวนมากที่สำเร็จการศึกษาไปแล้ว มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่างๆอย่างขาดประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้เล็งเห็นความสำคัญที่นักศึกษาจำเป็นต้องมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในด้านต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด จึงได้จัด “โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550” ขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาดด้วยตนเอง อาทิเช่น รายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (080 177), ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (761 301), ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (765 307), ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (760 101), ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจ โรงแรมและที่พักขั้นพื้นฐาน 1 (765 214) และภาษาอังกฤษธุรกิจ 3 (761 303) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพด้านภาษาอังกฤษให้แก่ นักศึกษา

โดยใช้โปรแกรมบทเรียนสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction; CAI) เป็นสื่อการเรียนรู้หลัก โดยจะมีการจัดตารางเรียนไว้สำหรับนักศึกษา โดยแบ่งตามชั้นปี (คณะวิทยาการการจัดการ 2550: 1)

โดยในการจัดตั้งโครงการครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะภาษาอังกฤษให้แก่ศึกษาคณะวิทยาการการจัดการชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 2) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้และฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียน 3) เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ 1 (English I-080 177) ภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (Business English I-761 301), ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (English for Effective Communication-765 307), ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English in Daily Life-760 101) ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจโรงแรมและที่พักขั้นพื้นฐาน 1 (Basic English Communication Skills for Hotel and Lodging Business I-765 214) และ ภาษาอังกฤษธุรกิจ 3 (Business English III-761 303) (คณะวิทยาการการจัดการ 2550: 1)

ในโครงการนี้มีผู้รับผิดชอบโครงการ คือ คณาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการการจัดการ และมีผู้จัดกิจกรรมการเรียนและการประเมินผล คือ คณาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการการจัดการ ผู้ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการการจัดการ ผู้ช่วยสอนวิชาคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาการการจัดการ เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ คณะวิทยาการการจัดการ (คณะวิทยาการการจัดการ 2550: 1 - 2)

ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความพึงพอใจของศึกษาคณะวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง รวมถึงปัญหา หรืออุปสรรคที่นักศึกษาได้รับจากการเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง และข้อเสนอแนะต่างๆจากนักศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุงรูปแบบการเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งหาแนวทางเพื่อให้นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างสูงสุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของศึกษาคณะวิทยาการการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง (English Self-study)
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ของนักศึกษาที่มี เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน เกรดวิชาภาษาอังกฤษ การเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาของนักศึกษาแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง
2. ชั้นปีที่ศึกษาส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง
3. สาขาวิชาที่เรียนส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง
4. เกรดวิชาภาษาอังกฤษส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง
5. การเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

ขอบเขตการศึกษา

1. ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียน English Self-study ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,660 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียน English Self-study ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2551 ที่เลือกจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามวิธี ของ Taro Yamane โดยคำนวณจากจำนวนนักศึกษา และยอมรับความคลาดเคลื่อนที่ 5 %

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการศึกษานำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้รูปแบบการเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องต่อความต้องการและจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา รวมทั้งทราบข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข หรือปัจจัยอื่นๆ ที่ช่วยเสริมแรงจูงใจในการเรียนแบบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลา (English Self-study) ของนักศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบนำตนเอง (Self-Direction Learning) หมายถึง การเรียนรู้ส่วนบุคคลเป็นการกระทำต่อสิ่งต่างๆ ด้วยความรับผิดชอบ มีการตัดสินใจต่อสิ่งที่กระทำ เรียนรู้ด้วยความพยายามอาจผ่านความช่วยเหลือจากผู้เรียนด้วยกัน หรืออาจารย์ผู้ควบคุมหรือไม่ก็ได้

2. ความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึกรักของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการเรียนแบบวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในทางเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

3. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลา (English Self-study) คือ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาเรียนปกติที่ลงทะเบียนเรียนไว้ โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้โปรแกรมบทเรียนสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction; CAI) เป็นสื่อการเรียนรู้หลัก

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรม และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. การเรียนรู้ และทฤษฎีการเรียนรู้
2. สถิติปัญญา และทฤษฎีสถิติปัญญา
3. ธรรมชาติของการเรียนรู้
4. การเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. กลวิธีการเรียนรู้
6. วิธีการดำเนินงาน โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาสำหรับนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ปีการศึกษา
2550
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การเรียนรู้

1.1 ความหมายของการเรียนรู้

คิมเบิลและการ์เมอซี (Kimble and Garmezy 1983, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 175) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร โดยเป็นผลจากการฝึกฝนเมื่อได้รับการเสริมแรง มิใช่เป็นผลมาจากการตอบสนองตามธรรมชาติที่เรียกว่าปฏิกิริยาสะท้อน (Reflex) เช่น การกระพริบตาเมื่อผงเข้าตา เป็นต้น

ฮิลการ์ดและเบาเวอร์ (Hilgard and Bower 1987, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 175) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอันเป็นผลจากการฝึกฝนและประสบการณ์ แต่มิใช่ผลจากการตอบสนองที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ หรือจากการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวของร่างกาย เช่น ความเหนื่อยล้า พิษของยา เป็นต้น

ครอนบัค (Cronbach 1961, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 175) สรุปว่า การเรียนรู้เป็นการแสดงให้เห็นถึง พฤติกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวของร่างกาย เช่น ความเหนื่อยล้า พิษของยา เป็นต้น

เพรสซี่ โรบินสันและฮอร์รอก (Pressee, Robinson and Horrock 1959, อ้างถึงใน อารี พันธุ์ 2546: 175) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้เกิดเป็นกระบวนการที่บุคคลได้พยายามปรับพฤติกรรมของตน เพื่อเข้ากับสภาพแวดล้อมตามสถานการณ์ต่างๆ จนสามารถบรรลุได้ถึงเป้าหมายตามที่แต่ละบุคคลได้ตั้งเป้าหมายไว้

แกรี่ และคิงส์เลย์ (Garry and Kingsley 1970, อ้างถึงใน อารี พันธุ์ 2546: 175 - 176) ได้อธิบายว่าลักษณะของการเรียนรู้มี 3 ประการ คือ

- 1) การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ เพราะมีวัตถุประสงค์หรือแรงจูงใจ
- 2) การเรียนรู้เกิดจากการพยายามตอบสนองหลายรูปแบบ เพื่อบรรลุถึง

เป้าหมาย คือ การแก้ปัญหา

- 3) การตอบสนองจะต้องกระทำจนเป็นนิสัย

เมดนิค (Mednick 1974, อ้างถึงใน อารี พันธุ์ 2546: 176) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

- 1) การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
- 2) การเรียนรู้เป็นผลจากการฝึกฝน
- 3) การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรจนเกิดเป็น

นิสัย มิใช่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชั่วคราว

- 4) การเรียนรู้ไม่อาจสังเกตได้โดยตรง แต่ทราบจากการกระทำที่เป็นผลการ

เรียนรู้

อารี พันธุ์ (2546: 176) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเดิมสู่พฤติกรรมใหม่ที่ค่อนข้างถาวร เป็นผลมาจากประสบการณ์ หรือการฝึกฝน มิใช่เป็นผลจากการตอบสนองตามธรรมชาติ สัญชาตญาณ วุฒิภาวะ พืชยาต่างๆ อุบัติเหตุ หรือความบังเอิญ

จากความหมายของการเรียนรู้ที่นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย จึงสรุปว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ที่เกิดจากการฝึกฝน หรือผลมาจากประสบการณ์ ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคล ที่ค่อนข้างถาวร จนเกิดเป็นนิสัย มิใช่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชั่วคราว เพื่อที่จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมตามสถานการณ์ต่างๆ จนสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่บุคคลนั้นตั้งไว้

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ หมายถึง ผลรวมของคำอธิบาย หรือความเชื่อในเรื่องการเรียนรู้ ซึ่งเป็นผลรวมของคำอธิบายที่ได้จัดไว้อย่างมีระเบียบแบบแผน (Systematic interpretation) และ

ผลรวมของคำอธิบายที่ได้จากการสังเกตหลายๆ ครั้ง ด้วยวิธีการสังเกตที่มีระเบียบแบบแผน (Systematic Observation) ในทฤษฎีการเรียนรู้อันใดอันหนึ่งย่อมประกอบด้วยกฎของการเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติให้เกิดผลตามที่มีความเชื่อนั้น (สมบูรณั พรธณภพและชัยโรจนั ชัยอินค้ำ 2518: 265)

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง คือ ทฤษฎีกลุ่มความรู้ ความเข้าใจเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นการรับรู้ โดยส่วนรวมมากกว่าจะมุ่งเน้นส่วนย่อยๆ แนวความคิดนี้เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศเยอรมัน มีนักจิตวิทยาคนหนึ่ง ได้แก่ แมกซ์ เวอร์ไทเมอร์ วอฟแกง โคลเลอร์ เคิร์ท คอฟก้า เลอวิน รวมตัวกัน และเรียกตนเองว่า นักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ ต่อมาเลอวิน ได้ศึกษาและขยายแนวความคิดออก เป็นทฤษฎีสนาม นักคิดสำคัญในกลุ่มนี้ยังได้แก่ ทอลแมน ซึ่งเป็นเจ้าของแนวความคิดหรือทฤษฎีการเรียนรู้โดยเครื่องหมายของทอลแมน (อารี พันธัณณั 2546: 229)

ทฤษฎีกลุ่มความรู้ ความเข้าใจ แบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1.2.1 ทฤษฎีกลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt Theory) ทฤษฎีกลุ่มเกสตัลท์ เกิดขึ้นในประเทศเยอรมันนี้ ในสมัยเดียวกับกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ของวัตสันกำลังได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา กลุ่มเกสตัลท์มีนักจิตวิทยาชื่อ แมกซ์ เวอร์ไทเมอร์ เป็นผู้นำ และมีผู้ร่วมคณะคือ เลอวิน คอฟก้า และโคลเลอร์ ซึ่งมีความคิดแตกต่างกับทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม โดยกลุ่มเกสตัลท์เน้น “การเรียนรู้ที่เกิดจากการรับรู้เป็นส่วนรวม” หรือ “The whole is more than the sum of its pattern” คำว่า เกสตัลท์ ความหมายเดิม หมายถึง รูปแบบ หรือแบบแผน (The Whole ness) เพื่อให้สอดคล้องกับความหมายของกลุ่มที่เน้น “การรับรู้ ซึ่งเกิดจากส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อยๆ รวมกัน” (อารี พันธัณณั 2546: 229)

ผลงานของ อารี พันธัณณั (2546: 230) สรุปความเชื่อของนักจิตวิทยาเกสตัลท์ไว้ว่า

1) เราจะรับรู้สิ่งรอบๆ ตัวเราในลักษณะที่มีความหมาย และในรูปของส่วนรวมทั้งหมด ไม่ได้รับรู้เฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของสิ่งเร้าเฉพาะอย่างในลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น การจะรับรู้สิ่งนั้นเป็น คน รถ ต้นไม้ ดอกไม้ ในลักษณะที่มีความหมายทั้งหมด ทั้งรูปร่าง ไม่ได้เลือกรับรู้เฉพาะ เส้น สี หรือส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น หรือกล่าวอีกอย่างได้ว่า ส่วนรวมทั้งหมดเป็นสิ่งที่มีความหมายมากกว่า การรวมส่วนย่อยๆ เข้าด้วยกัน

2) จิตเป็นผู้กระทำให้เกิดข่าวสาร ความรู้ และกำหนดรูปร่าง และความหมายของสิ่งที่รับรู้ ความรู้ ความคิด เป็นผลมาจากกิจกรรมภายในจิตหรือในสมอง จากความสามารถในการจัดหมวดหมู่รูปร่างของสิ่งต่างๆ

ความคิดนี้ตรงกันข้ามกับ แนวคิดของกลุ่มพฤติกรรมนิยม ซึ่งถือว่าจิตเป็นผู้ถูกกระทำ และพฤติกรรมทางจิตจะถูกกำหนดโดยปรากฏการณ์หรือสิ่งเร้าภายนอก ความรู้ ความคิดในทัศนะของกลุ่มพฤติกรรมนิยม จะเป็นผลรวมของประสบการณ์ของเราเป็นส่วนใหญ่

ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่า จิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ เป็นพวกเนทิฟิสม์ (Nativism) และเป็นพวกเหตุผลนิยม (Rationalism) ในขณะที่กลุ่มพฤติกรรมจัดเป็นพวกประสบการณ์นิยม (Empiricism)

หลักการเรียนรู้

การเรียนรู้จากการรับรู้เป็นส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อยรวมกันและประสบการณ์ก็มี ความสำคัญในเรื่องของการเรียนรู้ ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

1. การรับรู้ (Perception) นักจิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ ได้สนใจศึกษาค้นคว้า หลักการเกี่ยวกับการรับรู้สิ่งซึ่งและเสนอกฎไว้หลายๆ กฎ ซึ่งมีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ การรับรู้จึงหมายถึง กระบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้า ที่มากระทบกับประสาทสัมผัสซึ่งมีหู ตา จมูก ลิ้น และผิวหนัง และการแปลความหมายของสิ่งที่มากระทบกับประสาทสัมผัสซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ เป็นการสร้างความหมายเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ ให้กับตัวเรา เช่น การรับรู้ทางสายตา ได้แก่ เมื่อมีสิ่งเร้าในลักษณะต่างๆ เช่น ภาพมากระทบกับสายตา สายตาก็สัมผัสทำให้มองเห็น และแปลความหมายเป็นสวยงาม น่าเกลียด เป็นต้น

2. การหยั่งเห็น (Insight) หรือการรู้แจ้งตลอด หมายถึง การเกิดความคิดความเข้าใจแวบขึ้นมาทันทีทันใด โดยมีความเข้าใจสาระสำคัญการแก้ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ กล่าวคือ มองเห็นขั้นตอน กระบวนการ ความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ กับปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในการแก้ปัญหาอย่างแจ่มชัดว่าจะแก้ตรงจุดไหนก่อนหลัง การหยั่งเห็นจึงเป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นหลังจากที่มีการคิดแก้ปัญหาด้วยการคิดแก้ด้วยวิธีอื่นมาก่อนระยะหนึ่ง เช่น การลองถูกลองผิด เป็นต้น แล้วจึงเกิดความคิดความเข้าใจแวบขึ้นมา มองเห็นช่องทางตลอดทุกขั้นตอนในการแก้ปัญหานั้นๆ ซึ่งเดวิส (Davis, 1965) ได้ใช้คำว่า Aha'! experience ในเรื่องกระบวนการคิดสร้างสรรค์

กฎการเรียนรู้

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของเกสตัลท์ ที่เน้นการเรียนรู้เกิดจาก “การรับรู้เป็นส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อย” นั้น ได้เน้นกฎการเรียนรู้ที่มีความสำคัญดังนี้

1. กฎความแน่นอนชัดเจน (Principle of Pragnang) กฎนี้เป็นกฎที่มีความสำคัญกว้างขวางครอบคลุมกฎอื่นๆ โดยได้อธิบายว่า “ในการรับรู้สิ่งใดก็ตาม อินทรีย์มีแนวโน้มที่จะจัด

ประสบการณ์นั้นๆ ให้เป็นระเบียบ หมวดยุ่ให้อยู่ในรูปแบบที่ดีที่สุด” มีความหมาย สมบูรณ์และง่าย เช่น การจัดกลุ่มดาวเป็นลูกหมี ผุงลูกไก่ เป็นต้น ดังนั้น ในการรับรู้อินทรีย์อาจรับรู้ต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคล แต่การรับรู้ที่ดีต้องเกิดจากความแน่นอน หรือชัดเจน ซึ่งมีสิ่งที่จะต้องคำนึง 2 ลักษณะคือ

1.1 ภาพ (Figure) หรือส่วนที่เด่นเป็นจุดศูนย์กลางรวมของสิ่งที่น่าสนใจ ซึ่งเกิดขึ้นจากการรับรู้ในการจัดระเบียบของลักษณะภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการเน้นหรือสนใจเป็นพิเศษในขณะนั้น

1.2 พื้น (Ground) หรือส่วนประกอบของภาพ เป็นส่วนที่รองรับภาพซึ่งเกิดจากการจัดระเบียบของการรับรู้ในลักษณะที่เป็นพื้น เป็นส่วนประกอบของภาพไม่ใช่สิ่งที่ต้องการเน้นหรือสนใจขณะนั้น

ตัวอย่างของภาพและพื้น (Figure and Ground) เช่น เมื่อเราสนใจคนๆ หนึ่ง คนๆ นั้นที่เราสนใจก็จะเป็นภาพ ส่วนคนอื่นๆ ก็เป็นพื้น หรือตัวอย่างหนังสือ ตัวอย่างหรือข้อความในหนังสือต่างๆ เป็นภาพ ส่วนกระดาษที่รองรับตัวหนังสือก็เป็นพื้นหรือเป็นส่วนประกอบ แต่ไม่ใช่ส่วนที่ต้องการเน้นหรือภาพวาดบนฝาผนังห้อง ภาพวาดก็เป็นภาพฝาผนังห้องก็เป็นพื้น หรือส่วนประกอบที่ทำให้ภาพวาดเด่นชัดขึ้น เป็นต้น

1.3 ภาพสองนัย (Reversible Figure and Ground) หมายถึงภาพที่อาจมองเห็นตัวหนังสือและพื้นสลับกัน ส่วนที่เป็นภาพอาจจะกลายเป็นพื้นและส่วนที่เป็นพื้นก็อาจจะกลายเป็นภาพ

2. กฎความคล้ายคลึง (Principle of Similarity) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ก็ตามที่มีลักษณะรูปร่าง ขนาด หรือสีคล้ายๆ กัน มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้ภาพที่มีลักษณะ รูปร่าง ขนาดหรือสีที่คล้ายๆ กัน เป็นพวกเดียวกัน หมวดยุ่เดียวกันหรือภาพเดียวกัน

3. กฎความต่อเนื่อง (Principle of Continuity) หมายถึง สิ่งเร้าที่ดูเหมือนว่าจะมีทิศทางไปในทางเดียว หรือแบบแผนไปในทางใดทางหนึ่งด้วยกันก็จะทำให้รับรู้เป็นรูปร่าง หรือหมวดยุ่ขึ้น

4. กฎความสมบูรณ์หรือการปิด (Principle of Closure) หมายถึง สิ่งเร้าใดๆ ก็ตามที่ยังขาดความสมบูรณ์ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้ให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ขึ้น

การนำแนวคิดไปใช้ในการเรียนการสอน

1. การเน้นภาพรวม ในการสอนครูควรจัดทำบทเรียนให้เป็นหมวดหมู่ เป็นรูปร่าง มองเห็นโครงสร้างของเรื่องที่จะเรียนก่อนแล้วจึงแยกเป็นหน่วยย่อยที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกัน และ สดุดท้ายจึงสอนในรายละเอียดของแต่ละหน่วยย่อยนั้นๆ

2. คุณค่าของบทเรียน ครูควรเน้นให้ผู้เรียนเห็นถึงความสำคัญ ตระหนักในคุณค่าที่จะ ได้บทเรียน ในด้านของประโยชน์ในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าจะเรียนเพื่อรู้อย่างเดียว เพราะฉะนั้นการประยุกต์ใช้จึงเป็นเรื่องที่ควรให้ความสนใจ และเน้นให้เป็นไปได้จริงๆ

3. ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ในการสอนครูควรคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ของผู้เรียน เพื่อจะทำให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้จากการเรียนรู้ก่อนมาสู่การเรียนรู้ใหม่ได้

4. การเน้นความเข้าใจมากกว่าการท่องจำ ครูควรเน้นให้นักเรียนเกิดความเข้าใจใน บทเรียนอย่างแท้จริง เพราะจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ หลักการ วิธีการ ไปใช้ในสถานการณ์ ใหม่ ดังนั้นครูควรสอนด้วยความตั้งใจจริง และยึดหลักการสอน ตั้งแต่เริ่มต้นจากแผนการสอน รวมทั้งลำดับขั้นตอนในการสอน การนำเสนอเนื้อหา เทคนิควิธีการสอนหลายรูปแบบ โดย จดมุ่งหมายที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริงในบทเรียน

5. ความชัดเจนของบทเรียน ครูควรเน้นในสิ่งที่จะสอนให้ชัดเจน โดยให้นักเรียน มองเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่สำคัญ ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้กับส่วนประกอบ อาจ เป็นตัวอย่าง นิทาน เหตุการณ์ที่นำมาเสริม เพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

6. ความคล้ายคลึงกันของสถานการณ์เดิม กับสถานการณ์ใหม่ ครูควรสอนด้วยการ ส่งเสริมให้เกิดการถ่ายโยงเชิงบวก กล่าวคือ สอนโดยคำนึงถึงความคล้ายคลึงกันของบทเรียนใน ครั้งก่อน ซึ่งอาจคล้ายคลึงในเรื่องของเนื้อหา วิธีการ หรือเจตคติของผู้เรียน นำมาเชื่อมโยงใน บทเรียนใหม่ ซึ่งอาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่าย สะดวกขึ้น

7. ความต่อเนื่องของบทเรียนในการสอน ครูควรทำบทเรียนทั้งหมดให้มีความต่อเนื่อง ซึ่งเป็นพื้นฐานของเรียนรู้ครั้งใหม่ ให้เกิดความเข้าใจดีและง่ายขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถมองเห็น ความสำคัญ รูปร่างของสิ่งที่เรียนได้ชัดเจน

ความต่อเนื่องระหว่างบทเรียน ระหว่างวิชา ระหว่างกิจกรรม ระหว่างการฝึกปฏิบัติ จริง เหล่านี้เป็นสิ่งที่ควรคำนึงและพยายามจัดทำให้เกิดความต่อเนื่องดังกล่าว

ความต่อเนื่องระหว่างสิ่งที่เรียนในห้องเรียน ในโรงเรียน ในสถานการณ์หนึ่งกับสิ่งที่ อยู่ภายนอกห้องเรียน ในชุมชน ในสังคม ในชีวิตประจำวัน ครูควรแสดงและเน้นให้เห็นถึงความ ต่อเนื่องภายในห้องเรียนสู่ภายนอกห้องเรียนให้ชัดเจน

8. การสรุปหรือการปิด ในการสอนครูมีบทบาท นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม แต่ในการสรุปหรือการจบบทเรียน ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญเช่นเดียวกัน เพื่อให้ผู้เรียนจะได้มองเห็นภาพรวมของสิ่งที่เรียน และสิ่งที่ควรสนใจและให้ความสำคัญหรือสาระของเรื่อง

การสรุปหรือการจบความ อาจมีทั้งในระหว่างเรียนทำกิจกรรมหรือในตอนท้ายของบทเรียนก็ได้ ขึ้นอยู่กับรูปแบบ วิธีการสอนของครูผู้สอนด้วยการให้โอกาสผู้เรียนได้สรุปสิ่งที่เรียนรู้ด้วยตนเอง อาจเป็นการให้อธิบาย อภิปรายในลักษณะที่เป็นประเด็น คำถามปลายเปิด ก็จะช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ และเติมเต็มความสามารถและความคิดของแต่ละบุคคล

1.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้โดยเครื่องหมายของทอลแมน

ทอลแมน (Edward C. Tolman 1973, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 249 - 255) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน สำเร็จปริญญาตรีทางเคมีไฟฟ้า และศึกษาต่อปริญญาโท และปริญญาเอกทางจิตวิทยาที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เคยเดินทางไปประเทศเยอรมัน ขณะที่จิตวิทยา กลุ่มเกสตัลท์กำลังมีชื่อเสียง ทฤษฎีของเขาจึงได้รับอิทธิพลจากแนวความคิดของกลุ่มเกสตัลท์ด้วย ทอลแมนเคยสอนที่มหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น และต่อมาย้ายมาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเบิร์กเลย์ แคลิฟอร์เนีย เขาได้รับเกียรติเชิดชูเป็นประธานสมาคมจิตเวชชาวอเมริกัน และตำแหน่งอื่นๆ อีกมาก นับเป็นนักจิตวิทยา ที่มีผลงานที่ได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวาง ทฤษฎีของเขามีชื่อเรียกต่างๆ เช่น ทฤษฎีพฤติกรรมสู่จุดมุ่งหมาย (Purposive Behaviorism) ทฤษฎีเครื่องหมาย (Sign Theory) หรือทฤษฎีคาดหมายรางวัล (Expectancy Theory)

หลักการเรียนรู้

หลักการเรียนรู้โดยใช้เครื่องหมายของทอลแมน (S - S Learning หรือ Sign Learning Theory)

หลักการเรียนรู้ของทฤษฎีนี้ อธิบายว่า การเรียนรู้เกิดจากการใช้เครื่องหมายเป็นสิ่งที่ชี้แนะหรือชี้ทาง ให้กระทำพฤติกรรมไปสู่จุดมุ่งหมาย ดังนั้น การเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการค้นหาสิ่งที่มุ่งหวัง โดยอาศัยเครื่องหมายบางอย่างเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมาย หรือเป็นการเรียนรู้เส้นทางไปสู่เป้าประสงค์ โดยการสร้างความรู้ ความเข้าใจ จากความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องหมายกับเป้าประสงค์ที่ต้องการ

การศึกษาในเรื่องการเรียนรู้โดยใช้เครื่องหมายของทอลแมนมีส่วนคล้ายคลึงกับทฤษฎีการเรียนรู้ของพาฟลอฟ แต่ทอลแมนเน้นว่า “อินทรีย์เรียนรู้ความสัมพันธ์ ระหว่างสิ่งเร้าใหม่กับ

สิ่งเร้า (Stimulus Stimulus หรือ S – S) มากกว่าความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง (Stimulus – Response หรือ S - R)” ซึ่งทอลแมนเรียกสิ่งเร้าใหม่ หรือสิ่งเร้าคำแรกว่า เครื่องหมาย หรือสัมพันธ์อยู่ก่อนแล้ว (สิ่งเร้าคำที่ 2) ว่า Significate

ดังนั้น หลักการเรียนรู้ของทอลแมนจึงเขียนเป็นแผนผัง ดังนี้

อธิบายได้ว่า ผู้เรียนเข้าใจสิ่งเร้าหนึ่งหรือเครื่องหมาย คือ เสียงกระดิ่งหรือสิ่งเร้าที่วางเงื่อนไข (ในการทดลองของพาฟลอฟ) ก็จะทำให้ผู้เรียนพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะต้องการที่จะได้รับสิ่งเร้าที่มีความหมายหรือความสำคัญอยู่ก่อนแล้วคือ อาหาร ซึ่งเป็นสิ่งเร้าตามธรรมชาติ (ในการทดลองของพาฟลอฟ)

อารี พันธุ์ณี (2546: 255) ได้กล่าวถึงการนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1) การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิด เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากกว่าการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเฉพาะอย่างที่สร้างขึ้น หรือจัดขึ้น

ดังนั้น การเรียนการสอนในกลุ่มย่อย แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ ได้มีโอกาสคิดร่วมกัน อภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็น ทดสอบความคิดเห็นของตนเอง และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ หรือให้คำปรึกษาจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและเข้าใจในปัญหาและประเด็นต่างๆ ซึ่งอาจเป็นการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และสติปัญญาของผู้เรียน

2) ทำสิ่งที่สอนให้มีความสำคัญ และเป็นรางวัลที่ผู้เรียนคาดหวัง จะทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมสู่การเรียนรู้ได้เร็วขึ้น

3) การเรียนรู้แฝง ครูต้องยอมรับระดับความสำเร็จของเด็กแต่ละคนอาจแตกต่างกัน และแสดงออกได้ชัดเจนแตกต่างกัน ไม่ต้องสรุปเร็วเกินไปว่าเด็กที่ไม่แสดงออกชัดเจนในขณะที่เรียนรู้นั้น เป็นผู้ที่ไม่ได้เรียนรู้เลย แต่อาจต้องหาเครื่องล่อ หรือสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้นักเรียนได้มีพฤติกรรม การเรียนรู้เกิดขึ้น ซึ่งอาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รางวัล การลงโทษ การเสริมแรง การ

ทำให้ผู้เรียนเกิดความกังวลในระดับที่พอดี หรือวิธีอื่นๆ อันกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมกรเรียนรู้ออกมาชัดเจน หรือในกรณีที่ผู้เรียนไม่ได้แสดงการกระทำ (Performance) ในขณะที่เรียนรู้ออกมาชัดเจน แต่การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นก็เป็นการเรียนรู้แฝง ที่เก็บสะสมไว้และนำมาใช้เมื่อจำเป็น

2. สถิติปัญญา

2.1 ความหมายของสติปัญญา

นักจิตวิทยาได้ศึกษาเรื่องสติปัญญาหรือเชาว์ปัญญาอย่างกว้างขวางและได้คำจำกัดความ หรือความหมายของสติปัญญา ไว้ดังต่อไปนี้

บิเนย์ (Alfred Binet 1971, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 93) นักจิตวิทยาชาวฝรั่งเศส ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งสติปัญญา ได้ให้ความหมายของสติปัญญาไว้ว่า หมายถึงแนวคิดหรือทิศทางความคิด และความสามารถในการปฏิบัติตามความคิดนั้น และเป็นสมรรถวิสัยที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือริเริ่มการกระทำสิ่งใหม่ๆ ขึ้น

ก๊อดดาร์ด (H.H.Goddard 1967, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 93) กล่าวว่าสติปัญญาเป็นระดับความสามารถของแต่ละบุคคลในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และความสามารถในการคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นได้

เทอร์แมน (Lewis Terman 1973, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 93) ให้ความหมายว่า สติปัญญา หมายถึงความสามารถในการคิดแบบนามธรรมของแต่ละบุคคลได้ดีและรวดเร็ว

ฟรีแมน (Free Man 1987, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 93) สติปัญญาเป็นความสามารถในการเรียนรู้ความสามารถในการคิดเกี่ยวกับนามธรรม และความสามารถในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม

สต็อดดาร์ด (G.D.Stoddard 1975, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 93) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน กล่าวว่าสติปัญญา หมายถึงความสามารถในการกิจกรรมที่ยาก สลับซับซ้อน เป็นนามธรรม ประหยัด นำไปสู่เป้าหมาย มีคุณค่าต่อสังคมมีการริเริ่มใหม่ซึ่งต้องอาศัยสมาธิ ความอดทนและแรงจูงใจ

โคเลสนิค (Kolesnik 1987, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 93 - 94) กล่าวว่า สติปัญญาเป็นความสามารถด้านต่างๆดังนี้

- 1) ความสามารถในการนำเอาประสบการณ์มาใช้ประโยชน์
- 2) ความสามารถในการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อม
- 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 4) ความสามารถในการมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ

5) ความสามารถในการคิดและเข้าใจในนามธรรม

6) ความสามารถในการเรียนรู้

ธอร์นไคค์ (Thorndike 1965, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 94) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้ให้ความหมายของสติปัญญาว่าเป็นความสามารถในการแสดง การตอบสนอง และจัดกระทำต่อสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดี

แกเรทต์ (Garette 1984, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 94) กล่าวว่า สติปัญญาเป็นความสามารถต่างๆ ที่จำเป็นในการแก้ปัญหาซึ่งต้องใช้ความเข้าใจและสัญลักษณ์

ฟิชเชอร์ (Fisher 1987, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 94) ให้ความหมายว่า สติปัญญาหมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งสัมพันธ์กับอายุของกลุ่มเพื่อน การเผชิญกับปัญหาและสถานการณ์ต่างๆ จากวัฒนธรรม

เวกสเลอร์ (D.Wechsler 1974, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 94) อธิบายว่า สติปัญญาหมายถึง การที่แต่ละบุคคลแสดงออก คิดอย่างมีเหตุผลและตอบโต้สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

วิทธร วิจิตรวาทการ (2515, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 94 - 95) ได้กล่าวถึงสติปัญญาที่ท่านเรียกว่ามันสมองดี โดยอธิบายถึงผู้ที่มีมันสมองดีต้องประกอบด้วย องค์ 3 คือ 1) คิดเร็ว 2) คิดถูกต้อง และ 3) ทำได้สำเร็จตามความคิดนั้น

ปทานุกรมศัพท์ทางการศึกษาได้ให้ความหมาย เขาว่าปัญญาหรือสติปัญญาไว้ดังนี้
เขาวนปัญญา คือ ความสามารถในการรวบรวมประสบการณ์ต่างๆ เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เขาวนปัญญา คือ ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ได้สำเร็จ

นักจิตวิทยาได้ให้ความหมาย หรือคำจำกัดความของสติปัญญา ไว้ครอบคลุมและเน้นลักษณะ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง
- 2) ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ต่างๆ
- 3) ความสามารถด้านความคิดสร้างสรรค์ ในการใช้สัญลักษณ์สั่งกับภาษา ตลอดจนสัญลักษณ์ตัวเลขต่างๆ

อารี พันธุ์มณี (2546: 95) ให้ความหมายของสติปัญญาหรือเขาว่าปัญญา คือ ความสามารถทางสมองของบุคคลในการเรียนรู้ การคิดหาเหตุผล การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ตลอดจนการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ การปรับปรุงตัวเองต่อสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และความสามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นสติปัญญา จึงหมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคล ที่สามารถคิดวิเคราะห์ที่คำนวณอย่างมีเหตุผล หรือจดจำเหตุการณ์ต่างๆ และสามารถตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ หรือแก้ไขปัญหาแล้วแสดงออกทางการปฏิบัติ ทำให้บุคคลนั้นมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

2.2 ทฤษฎีสติปัญญา

นักจิตวิทยาได้ศึกษาเรื่องสติปัญญา และเสนอเป็นทฤษฎีไว้หลายทฤษฎีด้วยกัน ซึ่งแต่ละทฤษฎีก็มีลักษณะเฉพาะของตน บางทฤษฎีก็ขยายอธิบายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทฤษฎีสติปัญญาที่เกี่ยวข้องคือ

2.2.1 ทฤษฎีของธอร์นไดค์ (E.L.Thorndike's Theory) ธอร์นไดค์ (Thorndike 1965, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 96) ได้แบ่งเชาว์ปัญญาออกเป็นความสามารถ 3 ประเภท แต่ละประเภทแสดง ลักษณะเฉพาะตน ดังนี้

- 1) ความสามารถในการคิดในนามธรรม (Abstract Ability) เป็นความสามารถในการคิดสิ่งที่เป็นนามธรรมและเป็นความสามารถในการเรียนรู้สัญลักษณ์ต่างๆ
- 2) ความสามารถด้านเครื่องจักรกล (Mechanic Ability) เป็นความสามารถในการเข้าใจกลไก และ โครงสร้างของเครื่องจักรกลต่างๆ
- 3) ความสามารถด้านสังคม (Social Ability) เป็นความสามารถในการเรียนรู้แบบแผนทางสังคม สามารถปรับตนให้เข้ากับระเบียบแบบแผนต่างๆ ในสังคมได้เป็นอย่างดี และอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการให้กลุ่มทำตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถทั้ง 3 อย่างพบว่าคะแนนความสามารถทั้ง 3 อย่าง มีค่าสหสัมพันธ์ทางบวกสูงมากกล่าวคือ บุคคลที่มีความสามารถด้านหนึ่งสูง ย่อมมีความสามารถอีกด้านหนึ่งสูงด้วย

2.2.2 ทฤษฎีของเทอร์สโตน (L.L.Thurstone's Theory) (Thurstone 1974, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 96 - 97) ได้อธิบายสติปัญญาหรือความสามารถทางสมอง (Primary Mental Abilities) หรือสติปัญญาว่าประกอบด้วยความสามารถพื้นฐานทางสมอง ประกอบด้วยความสามารถดังนี้

- 1) ความเข้าใจภาษา (Verbal Comprehension-V) หมายถึง ความสามารถทางด้านการใช้คำศัพท์ รูปคำประโยคต่างๆ

2) ความคล่องแคล่วในการใช้คำพูด (Word Fluency-W) หมายถึง ความสามารถในการคิดและใช้คำอย่างรวดเร็วได้ถูกต้อง และไพเราะสามารถวัดได้โดยให้หาคำที่ขึ้นต้นด้วยตัวอักษรต่างๆ การตอบคำให้คล้องจองกันการสลับอักษรให้เกิดคำใหม่ๆ เป็นต้น

3) การใช้ตัวเลข (Number-N) หมายถึง ความรวดเร็วและความแม่นยำในการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์

4) ความไวในการรับรู้ (Perception Speed-P) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้รายละเอียดของสิ่งต่างๆ ที่มองเห็นได้อย่างถูกต้อง เช่น ลักษณะที่แตกต่างกัน เหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกัน เป็นต้น

5) การคิดหาเหตุผล (Reasoning-R) หมายถึง ความสามารถในการคิดแก้ปัญหา คิดแบบอนุมานโดยใช้เหตุผล

6) การมองภาพมิติ (Space-S) หมายถึง ความสามารถในการมองเห็นและเข้าใจความสัมพันธ์ของภาพ 2 มิติ และ 3 มิติ

7) ความจำ (Memory-M) เป็นความสามารถในการจำรูปภาพ ประโยค คำ อักษรและรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

2.2.3 ทฤษฎีโครงสร้างสติปัญญาของกิลฟอร์ด (Guilford's Structure of Intellect) (Guilford 1967, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 97 - 100) ในปี ค.ศ.1960 กิลฟอร์ด (J.P. Guilford) แบ่งโครงสร้างสติปัญญาของมนุษย์ เป็น 3 มิติ คือ

มิติที่ 1 เนื้อหา (Contents) คือ ข้อมูลที่จำแนกตามชนิดหรือจำพวกต่างๆ ที่บุคคลสามารถแยกแยะเพื่อจะรับรู้ ประกอบด้วยข้อมูล 4 จำพวก คือ

1) ภาพหรือสิ่งของที่มีรูปร่างตัวตน (Figural) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นรูปธรรม ซึ่งบุคคลสามารถที่จะรับรู้และระลึกได้ เช่น ภาพต่างๆ เสียงต่างๆ เป็นต้น

2) สัญลักษณ์ (Symbolic) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปของเครื่องหมายต่างๆ เช่น ตัวอักษร ตัวโน้ตของนักดนตรี รวมถึงสัญลักษณ์ต่างๆ ด้วย

3) ภาษา (Semantic) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปของถ้อยคำที่มีความหมายต่างกัน

4) พฤติกรรม (Behaviorale) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นกริยาอาการของมนุษย์

มิติที่ 2 การปฏิบัติการ (Operations) คือ กระบวนการทางสมอง หรือ พฤติกรรมทางสมองของบุคคล เมื่อได้รับการเร้าจากข้อมูลต่างๆ ในมิติที่ 1 กระบวนการทางสมอง จะเกิดขึ้นตามลำดับจากง่ายไปยาก ดังนี้

1) การรู้และการเข้าใจ (Cognition) หมายถึง ความสามารถทางสมองของ บุคคลที่รู้จักและเข้าใจสิ่งต่างๆ เช่น เห็น “ก” ก็บอกว่าเป็นอักษรตัวแรกของภาษาไทย เห็นนกก็รู้ว่า มี 2 ขา มีปีกสามารถบินได้

2) การจำ (Memory) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลในการ สะสมหรือเก็บข้อมูลต่างๆ ที่รู้จักไว้ได้ และสามารถระลึกออกมาได้เมื่อต้องการ เช่น การจำ เรื่องราวบางอย่างเมื่อมีสิ่งเร้ามากระตุ้น

3) การคิดแบบอนกนัย (Divergent Thinking) หมายถึง ความสามารถทาง สมองของบุคคลที่จะให้ข้อมูลต่างๆ โดยไม่จำกัดจำนวน จากสิ่งเร้าที่กำหนดให้ เช่น หนังสือพิมพ์ ใใช้ทำอะไรได้บ้าง

4) การคิดแบบเอกนัย (Convergent Thinking) หมายถึง ความสามารถทาง สมองของบุคคลที่จะสรุปข้อมูลที่ดีที่สุด และถูกต้องที่สุดจากข้อมูลที่กำหนด ให้ได้ เช่น สามารถ บอกได้ว่าตัวเลขตัวแรกที่ถัดจาก 2, 3, 5, 8 คือ 12 เป็นต้น

5) การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถทางสมองของ บุคคล ในการหาเกณฑ์ที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่กำหนดให้ และสรุปได้ว่าข้อมูลอื่นใดบ้างที่มี ลักษณะสอดคล้องกับกฎเกณฑ์นั้น

มิติที่ 3 ผลผลิต (Products) คือ ข้อมูลหรือผลที่ได้จากการปฏิบัติการขึ้น ต่างๆ แบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ คือ

1) หน่วย (Unit) หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งมีคุณลักษณะเฉพาะตัวและ แตกต่างไปจากสิ่งอื่นๆ เช่น ไข่ เสือ ปลา เป็นต้น

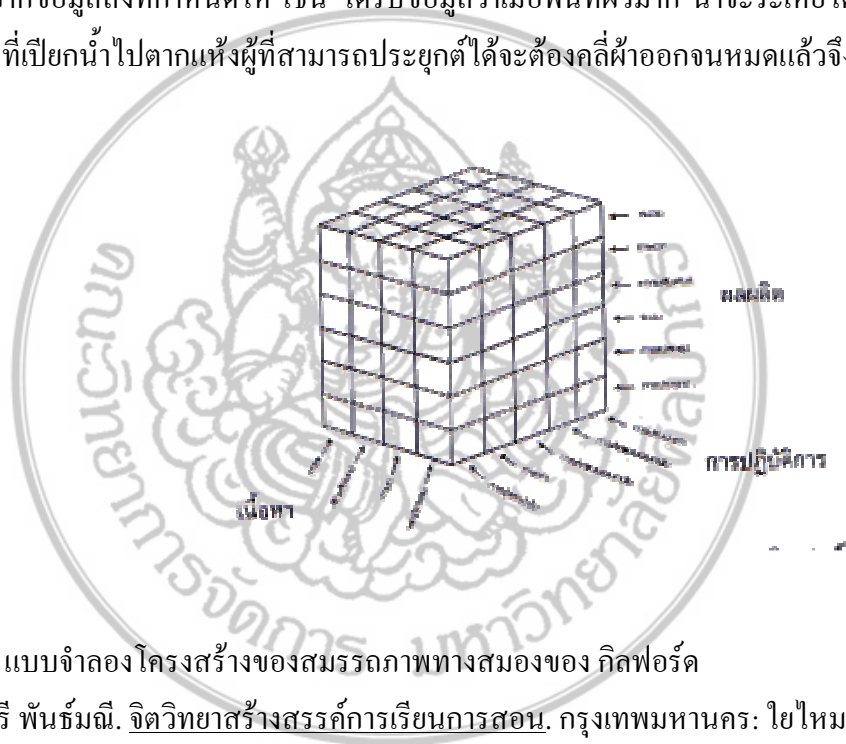
2) จำพวก (Class) หมายถึง กลุ่มของหน่วยต่างๆ ที่มีลักษณะบางประการ ร่วมกัน เช่น สุนัข ช้าง ปลาฉลาม เป็นสัตว์จำพวกเดียวกันเพราะต่างก็เลี้ยงลูกด้วยนม

3) ความสัมพันธ์ (Relations) หมายถึง การเชื่อมโยงผลที่ได้ประเภทต่างๆ 2 ประเภท หรือหลายประเภทเข้าด้วยกัน โดยอาศัยลักษณะบางประการเป็นเกณฑ์ ซึ่งอาจจะเป็น การเชื่อมโยงระหว่างหน่วยกับหน่วยจำพวกกับจำพวก หรือระบบกับระบบก็ได้ เช่น พระกับวัด คนกับบ้าน นกคู่กับรัง ซึ่งเป็นความสัมพันธ์กันระหว่างสิ่งมีชีวิตกับที่อยู่อาศัย

4) ระบบ (Systems) หมายถึง การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของผลที่ได้หลายคู่เข้าด้วยกันอย่างมีระเบียบแบบแผนอย่างใดอย่างหนึ่งที่แน่นอน เช่น 2, 4, 6, 8, 10 เป็นระบบเลขคู่ เป็นต้น

5) การแปลงรูป (Transformation) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือการจัดองค์ประกอบของข้อมูลที่กำหนดออกมาในรูปแบบใหม่ ให้มีรูปร่างเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

6) การประยุกต์ (Implications) หมายถึง การคาดหวั้ง หรือการทำนายสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากข้อมูลสิ่งที่กำหนดให้ เช่น ได้รับข้อมูลว่าเมื่อพื้นที่ผิวมาก น้ำจะระเหยได้เร็ว เมื่อถูกใช้ให้เอาผ้าที่เปียกน้ำไปตากแห้งผู้ที่สามารถประยุกต์ได้จะต้องคลี่ผ้าออกจนหมดแล้วจึงตาก เป็นต้น

ภาพที่ 1 แบบจำลองโครงสร้างของสมรรถภาพทางสมองของ กิลฟอร์ด

ที่มา: อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: ไบโหม เอ็ดดูเคท,

2546. 98

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

ตามแนวคิดของโครงสร้างสติปัญญาของกิลฟอร์ด สติปัญญาของบุคคลจึงเกิดจากมิติเนื้อหา 4 ลักษณะ มิติการปฏิบัติ 5 ลักษณะและมิติผลผลิต 6 ลักษณะ รวมเป็นความสามารถของสติปัญญาเท่ากับ 4, 5, 6 หรือ 120 องค์ประกอบ

ในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการเพิ่มมิติเนื้อหาเป็น 5 ลักษณะ คือ การรับภาพ (Visual) การรับเสียง (Auditory) สัญลักษณ์ (Symbolic) ความหมาย (Semantic) พฤติกรรม (Behavioral) โครงสร้างสติปัญญาทั้ง 3 มิติ จึงประกอบด้วยองค์ประกอบ 5, 5, 6 หรือ 150 องค์ประกอบ

2.2.4 ทฤษฎีการจัดกลุ่มและลำดับ (Hierarchical Theory)

เวอนอน (Vernon 1971, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 100 - 101) ได้อธิบายถึงสติปัญญาของมนุษย์ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

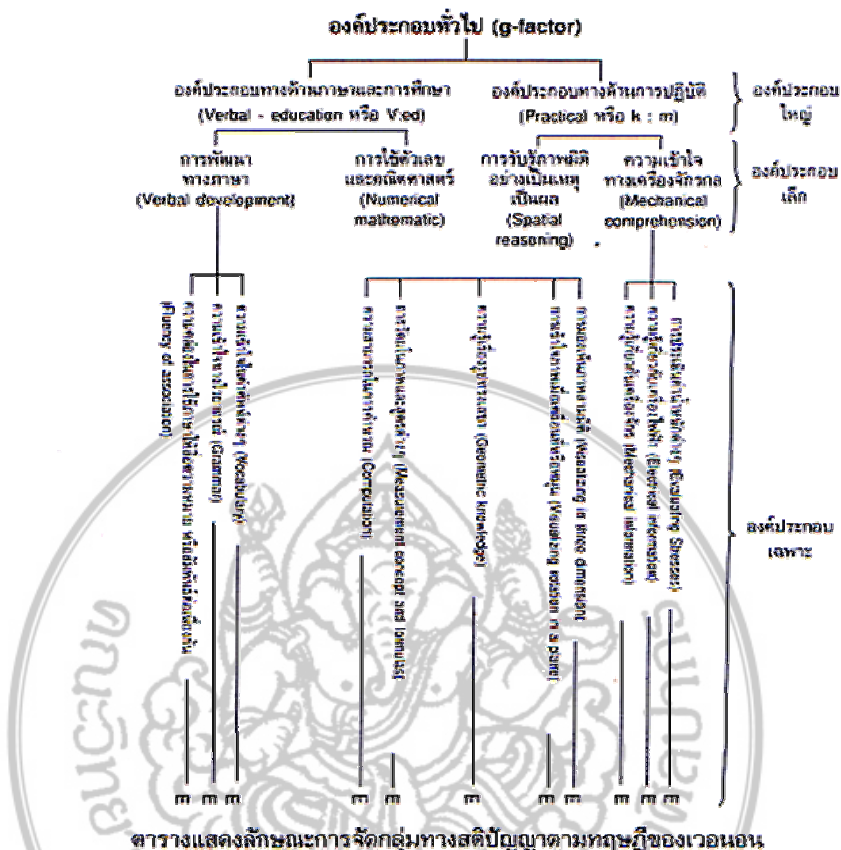
1) สติปัญญาที่เป็นอิสระปราศจากการเรียนรู้และประสบการณ์ (Fluid Intelligence) สติปัญญาส่วนนี้เป็นผลมาจากพันธุกรรม ประกอบด้วย ความสามารถหลายประเภท เช่น การใช้เหตุผล การอนุมาน การมองเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ เป็นต้น และจะมีแทรกอยู่ในลักษณะทางความคิด ความจำ การแก้ปัญหา เป็นต้น

2) สติปัญญาที่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ (Crystallized Intelligence) สติปัญญาส่วนนี้เป็นผลฝึกหัดหรือตะกอนมาจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของบุคคล ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล การประเมินค่า เป็นต้น

เวอนอน (Vernon) ได้เน้นลักษณะของสติปัญญาในส่วนที่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ (Crystallized Intelligence) โดยอธิบายรายละเอียดของทฤษฎีการจัดกลุ่มและอันดับความสามารถของคน ยังประกอบด้วยองค์ประกอบทั่วไป (General Factor) ซึ่งแยกเป็นองค์ประกอบใหญ่ (Major Factor) 2 องค์ประกอบ คือ

- 1) องค์ประกอบทางด้านภาษา (Verbal Education Factor หรือ V:ed)
- 2) องค์ประกอบทางการปฏิบัติ (Practical Factor หรือ K:m) และองค์ประกอบใหญ่ ทั้งสองนี้ ยังแยกเป็นองค์ประกอบเล็ก ๆ (Minor Factor) โดยที่องค์ประกอบด้านภาษา แยกเป็นองค์ประกอบด้านการใช้ตัวเลขและความสามารถทางคณิตศาสตร์ (Numerical and Mathematical Factor) ส่วนองค์ประกอบทางการปฏิบัติ แยกเป็นองค์ประกอบด้านการรับรู้ภาพมิติต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล (Spatial Reasoning Factor) และองค์ประกอบด้านความสามารถและความเข้าใจเครื่องจักรกล (Mechanical Comprehension) ซึ่งแสดงเป็นแผนภูมิต่อไปนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ภาพที่ 2 ลักษณะการจัดกลุ่มทางสติปัญญาตามทฤษฎีของเวนอนอน
 ที่มา: อารี พันธุ์ฉณี. จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนรู้การสอน. กรุงเทพมหานคร: ไชยheim เอ็ดดูเคชัน,
 2546. 101

2.2.5 ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence Theory)

การ์เดนอร์ (Howard Gardner 1993, อ้างถึงใน อารี พันธุ์ฉณี 2546: 102 -

103) เสนอทฤษฎีความหลากหลายของสติปัญญาหรือพหุปัญญา ซึ่งกล่าวถึงความฉลาดทางสติปัญญาของบุคคล จำแนกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

- 1) ด้านภาษา (Verbal/ Linguistic) เป็นความสามารถด้านภาษาถ้อยคำมีลักษณะชอบเรียนภาษา อ่าน เขียน จดจำได้ดีในเรื่องภาษา อาจเป็นนักพูด นักโต้วาทีและจะเรียนได้ดี หากมีโอกาสได้พูด ได้ฟัง ได้เห็นและจดจำได้แม่นยำ
- 2) ด้านดนตรี/ การเต้นจังหวะ (Musical, Rhythmic) เป็นความสามารถในการรับรู้เสียงดนตรี การแยกแยะเสียง การแต่งเพลง การรู้จักเข้าใจเกี่ยวกับจังหวะของดนตรี หากมีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวกับดนตรีก็จะเป็นนักดนตรี นักแต่งเพลง เป็นต้น

3) ด้านการคิดเลข/ การใช้เหตุผล (Logical/Mathematical) มีความสามารถในการวิเคราะห์หาเหตุผล หาผล คิดคำนวณ สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ได้ชัดเจน หากได้รับการฝึกฝนด้านคณิตศาสตร์ก็จะสามารถเป็นนักสถิติ นักวิทยาศาสตร์ นักคณิตศาสตร์ เป็นต้น

4) ด้านการเคลื่อนไหวทางกาย (Body Kinesthetic Intelligence) เป็นความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ การรับรู้ ประสาทสัมผัสที่ว่องไว ประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัส มีความสามารถในการทรงตัว ความแข็งแรง ความทนทาน ความยืดหยุ่นและความรวดเร็ว เช่น พวกนักกีฬา นักเต้นรำ เป็นต้น

5) ด้านมิติสัมพันธ์ (Visual/ Spatial Intelligence) เป็นความสามารถในการรับรู้เกี่ยวกับทิศทาง ตำแหน่ง รูปร่าง รูปทรง สี เส้น ความสามารถด้านนี้จะปรากฏในกลุ่มสถาปนิก มัณฑนากร ไรต์ เป็นต้น

6) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล/ การสื่อสาร (Interpersonal Intelligence) เป็นความสามารถในการรับรู้อารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลอื่นจากการแสดงออกทั้งทางด้านสีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง และความสามารถตอบโต้และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม ความสามารถดังกล่าว ได้แก่ ลักษณะของผู้นำ นักประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

7) ด้านความรู้สึกรู้จัก/ ความลึกซึ้งภายในจิตใจ (Intrapersonal Intelligence) เป็นความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองอย่างถ่องแท้ รู้ทันอารมณ์ตนเอง ควบคุมอารมณ์และจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้อย่างเหมาะสม ความสามารถดังกล่าวจะปรากฏในนักจิตวิทยา จิตแพทย์ เป็นต้น

3.ธรรมชาติของการเรียนรู้

ครอนบาค (Cronbach 1979, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 177 - 178) อธิบายถึงธรรมชาติของการเรียนรู้ เป็นกระบวนการชนิดหนึ่ง ประกอบด้วย

3.1 จุดมุ่งหมายของผู้เรียน (Goal) หมายถึงสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ สิ่ง que ผู้เรียนมุ่งหวัง การเรียนอย่างไม่มีจุดมุ่งหมาย คือ ไม่ทราบว่าจะเรียนไปทำไมย่อมจะไม่บังเกิดผลดีขึ้น ครูควรชี้ให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายในการเรียนวิชาต่างๆ ว่า คืออะไร เพื่ออะไร

3.2 ความพร้อม (Readiness) เป็นลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียนแต่ละคน หมายถึงวุฒิภาวะของผู้เรียนด้วย คนที่มีความพร้อมจะเรียนที่ดีกว่าทั้งๆ ที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน จึงควรสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักเรียนเพื่อให้เขาพร้อมที่จะเรียน

3.3 สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้าต่างๆ ที่มากระทำต่อผู้เรียน เช่น วิธีการสอน สถานการณ์ต่างๆ เป็นต้น คนหรือสัตว์จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อเข้าไปมีประสบการณ์ในสถานการณ์ต่างๆ อย่างแท้จริง

3.4 การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นการศึกษาหาช่องทางในสถานการณ์ที่กำลังเผชิญอยู่เพื่อเข้าไปสู่จุดมุ่งหมาย หรือวางแผนการกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยพิจารณานำสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ การจะบรรลุจุดมุ่งหมายนั้นอาจมีหลายวิธี และอาจจะมีวิธีหนึ่งที่ดีที่สุด การที่ตนจะเลือกวิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการแปลความหมายเป็นสำคัญ

3.5 ลงมือกระทำ (Action) เมื่อแปลสถานการณ์แล้ว ผู้เรียนจะลงมือตอบสนองสถานการณ์หรือสิ่งเร้าในทันทีที่การกระทำนั้นผู้เรียนย่อมคาดหวังว่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.6 ผลที่ตามมา (Consequence) หลังจากตอบสนองสิ่งเร้าหรือสถานการณ์แล้ว ผลที่ตามมา คือ อาจจะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย จะเกิดความพอใจ (Confirm) ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จย่อมไม่พอใจ ผิดหวัง (Contradict) ถ้าประสบผลสำเร็จก็จะเป็นแรงจูงใจให้ทำกิจกรรมอย่างเดิมอีก ถ้าไม่บรรลุจุดมุ่งหมายอาจหมดกำลังใจ ท้อแท้จะตอบสนองหรือทำพฤติกรรมต่อไป

3.7 ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Contradict) ซึ่งจะกระทำใน 2 ลักษณะ คือ ปรับปรุงการกระทำของตนใหม่เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย โดยย้อนไปพิจารณาหรือแปลสถานการณ์หรือสิ่งเร้าใหม่ แล้วหาวิธีกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทางให้ได้ อีกประการหนึ่ง อาจเลิกไม่ทำกิจกรรมนั้นอีก หรืออาจจะกระทำซ้ำๆ อย่างเดิมโดยไม่เกิดผลอะไรเลยก็ได้

ธรรมชาติของการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญ ที่จะส่งผลให้นักเรียน นักศึกษาสามารถทำการเรียนรู้ด้วยตนเองได้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

4. การเรียนรู้ด้วยตนเอง

Holec (1981, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 40) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุม ดูแลตนเองในการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเอง โดยกำหนดจุดประสงค์ วางแผน ฝึกฝน และประเมินผลในความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้

Little (1991, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 40) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง ความสามารถในการทำงานด้วยตนเอง คิดวิเคราะห์ ตัดสินใจ และปฏิบัติงานอย่างเป็นอิสระ

Cotterall (1995, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 40) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การที่บุคคลมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้โดยมีเป้าหมาย มีการวางแผน และประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองได้

Dickinson (1987, อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร 2548: 38) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการเรียนที่ผู้เรียนนำเครื่องมือ อุปกรณ์และสื่อมาใช้สอนตนเอง หรือนำมาศึกษาด้วยตนเอง

Sheerin (1989, อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร 2548: 38) กล่าวว่า เป้าหมายเบื้องต้นของการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ ความสามารถของผู้เรียนที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ ปราศจากการควบคุมของครูผู้สอน และสุดท้ายผู้เรียนก็สามารถควบคุมการเรียนของตนได้ในที่สุด และสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

Benson (1994, อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร 2548: 38) การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ ผู้เรียนสามารถเรียนอยู่ภายใต้การควบคุมของตนเองมากกว่าถูกควบคุมจากครูผู้สอน หรือจากบุคคลอื่น เป็นการร่วมกันระหว่าง แหล่งการเรียนรู้ด้วยตนเองกับสิ่งแวดล้อมที่ผลกระทบต่อกรเรียนรู้ด้วยตนเอง

Littlewood (1999, อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร 2548: 38) ให้คำจำกัดความของการเรียนรู้ด้วยตนเองว่า หมายถึง ความมีอิสระ และความรับผิดชอบในการเลือกวิธีการเรียนรู้ของตนด้วยตนเอง โดยที่ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการชี้แนะกลวิธีการเรียนรู้จากครูผู้สอน และทำการฝึกฝนทักษะต่างๆ ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ตนเองมีความรู้ลึกพร้อม และมั่นใจในตนเอง และการที่ผู้สอนจะชี้แนะ กลวิธีการเรียน หรือการฝึกทักษะการเรียนรู้ให้ผู้เรียนนั้น ผู้สอนจำเป็นต้อง มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือเงื่อนไขต่างๆ แม้แต่สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนด้วย และสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนจะเกิดความรู้ลึกพร้อมและมั่นใจ คือ การได้รับการกระตุ้น และส่งเสริม และกำลังใจจากครูผู้สอนอีกทางหนึ่งด้วย

Knowles (1975, อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร 2548: 38 - 39) ได้มองเห็นว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ที่ผู้เรียนสามารถคิดริเริ่มการเรียนด้วยตนเอง โดยเริ่มต้นจากความต้องการของตนเอง ต่อมาก็มีการกำหนดเป้าหมาย และสื่อการเรียนรู้ มีการปฏิสัมพันธ์ต่อกันกับผู้อื่น เพื่อความรู้บางอย่าง มีการแสวงหาความรู้ จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยใช้ยุทธวิธีหรือกลวิธีในการเรียนรู้ มีการปรับปรุงแผนงานการเรียนรู้ และมีการประเมินผลการเรียนของตนเอง จะอาศัยเครื่องมือจากผู้อื่นหรือไม่ก็ได้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ในลักษณะเช่นนี้ เป็นลักษณะของการแสวงหาความรู้แบบอภิปัญญา

วสุรัตน์ ชูคาราตรระกูล (2543, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 40) ได้ให้ความหมาย การเรียนรู้ด้วยตนเองว่า เป็นกระบวนการศึกษาของบุคคล เริ่มจากความตั้งใจในการศึกษา มี จุดมุ่งหมาย มีการวางแผน มีทักษะในการเรียน และมีการวัดผลประเมินผล

สมคิด อิศระวัฒน์ (2542, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 40) กล่าวว่า การเรียนรู้ ด้วยตนเองเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนแต่ละคนมีความคิดริเริ่มด้วยตนเอง (โดยอาศัยความช่วยเหลือ จากผู้อื่นหรือไม่ต้องการก็ได้) ผู้เรียนจะทำการวิเคราะห์ความต้องการที่จะเรียนรู้ของตน กำหนด เป้าหมายในการเรียนรู้ แยกแยะ แจกแจงแหล่งข้อมูลการเรียน คัดเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมและ มีการประเมินผลในที่สุด

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2544, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 40 - 41) กล่าวว่า การ เรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการที่ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ มีการกำหนดเป้าหมาย การ วางแผน และความสามารถในการติดตามประเมินตนเอง และการควบคุมตนเองอีกด้วย

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548: 39) ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ การ ที่ผู้เรียนมีความรู้ดีกว่าตนเองมีความเป็นอิสระในการคิด การตัดสินใจ และทำงานด้วยความ รับผิดชอบด้วยตนเอง อย่างชาญฉลาด รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการแสวงหาความรู้ ด้วยกลวิธีการเรียนรู้ต่างๆ ที่เหมาะสม และในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนควรมีการ กำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และรวมทั้งให้ประเมินผลงานความก้าวหน้า ของตนเองด้วย ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ ถือเป็นลักษณะของการเรียนรู้แบบอภิปัญญา

ดังนั้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงหมายถึง การที่ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม มีความ รับผิดชอบต่อภาระงานที่ได้รับมอบหมาย และเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้หรือเครื่องมือที่ใช้ในการ การเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม โดยแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีการกำหนด จุดมุ่งหมายด้วยตนเอง มีความเป็นอิสระในการคิดการตัดสินใจและมีการประเมินผลความก้าวหน้า หรือการพัฒนาของตนเองในตอนที่ทำ ซึ่งลักษณะนี้ถือเป็นการเรียนรู้แบบอภิปัญญา

Candy (1991, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 41 - 42) กล่าวว่าผู้เรียนที่จะสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 1) มีความคิดริเริ่มในการวินิจฉัยเพื่อประเมินความต้องการในการเรียนรู้ ของตนเอง อาจจะโดยความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือไม่ก็ได้
- 2) เลือกแหล่งที่เหมาะสมเพื่อช่วยในการเรียนรู้
- 3) รู้จักพัฒนาเกณฑ์ที่ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง โดยการค้นหาคำตอบ และการให้เหตุผล

4) รู้จักถามเหตุผลของการมีกฎระเบียบ กระบวนการ หลักการ และข้อสมมุติฐานที่ยอมรับได้โดยปริยาย

5) ปฏิเสธที่จะเห็นด้วยหรือปฏิบัติตามในสิ่งที่ผู้อื่นต้องการถ้าเห็นเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้

6) ตระหนักในทางเลือก ทั้งโดยกลยุทธ์ศาสตร์การศึกษา และการแปลความหมายและเลือกทางที่สอดคล้องกับแนวความคิด และวัตถุประสงค์ของตนเองอย่างมีเหตุผล

7) ทบทวนกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ในฐานะเป็นพัฒนาการทางความรู้และสังคม และสามารถปรับปรุงยุทธศาสตร์ของตนเองเพื่อเสริมศักยภาพในการเรียนรู้

8) มองเป้าหมาย นโยบายและแผนอย่างอิสระ โดยปราศจากแรงกดดันจากผู้อื่น

9) พัฒนาความเข้าใจในความเป็นไปต่างๆ จนสามารถอธิบายกับผู้อื่นได้

10) สร้างกรอบแนวคิดได้อย่างชัดเจน และพร้อมที่จะเปลี่ยนแนวความคิดอย่างมีเหตุผล

11) สามารถแสวงหาความรู้ได้เอง ด้วยความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่พึ่งการเสริมแรงหรือรางวัลจากผู้อื่น

12) ระบุค่านิยมส่วนตัวและความสนใจของตนเองได้

13) เต็มใจ และสามารถยอมรับแนวคิดอื่นที่ถูกต้องและเผชิญกับการต่อต้าน อุปสรรค ร่วมทั้งการวิจารณ์เป้าหมายของตนเอง โดยปราศจากโทสะ

14) สามารถประเมินข้อบกพร่องและข้อจำกัดของตนเองในฐานะผู้เรียนได้

Wenden (1998, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 42) กล่าวว่า ผู้เรียนด้วยตนเองมีลักษณะดังนี้

- 1) ผู้มีความสามารถกลวิธี หรือรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 2) สามารถและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
- 3) มีความเต็มใจที่จะเสี่ยง เช่น การสื่อสารในภาษาเป้าหมายได้ทุก

สถานการณ์

- 4) เป็นรักเคาอย่างฉลาด
- 5) เต็มใจแสดงออกและทำให้ตนเองมีความสุขอย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 6) มีการพัฒนาไปตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง และเต็มใจปรับเปลี่ยนแนวคิด

และกฎเกณฑ์ที่ไม่สามารถใช้ได้

7) มีความอดทนและกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย

5. กลวิธีการเรียนรู้

กลวิธีการเรียนรู้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่สำคัญต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ มีนักศึกษาและนักวิจัยหลายท่านได้เสนอกิจกรรมการเรียนรู้แบบต่างๆ ที่น่าสนใจ และเหมาะสมต่อผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ

Oxford (1990, อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร 2548: 39) ได้กล่าวถึงกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองว่า เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นกลวิธีเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน กำหนดขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น น่าสนใจมากขึ้น ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนภาษา เพราะเป็นเครื่องมือในการควบคุมตนเอง และยังสามารถโอนไปสู่สถานการณ์ใหม่ได้ ซึ่งเป็นปัจจัยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร กลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและยังเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนได้ ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ ช่วยให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหลักของการเรียนภาษา คือ ความสามารถในการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนควบคุมตนเองได้มากขึ้น เพิ่มบทบาทของครูผู้สอน ทำให้เข้าใจปัญหาของผู้เรียนแต่ละคน รวมไปถึงลักษณะอื่นๆ ของผู้เรียน ไม่ใช่เพียงแต่ความเข้าใจ สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งทางตรง และทางอ้อม ไม่สามารถสังเกตได้ตลอดเวลา เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว สามารถสอนได้ปรับเปลี่ยนได้อธิปไตยจากปัจจัยหลายประการ

กลวิธีการเรียนรู้แบ่งออกเป็น 2 กลวิธี ประเภทใหญ่ๆ ได้คือ กลวิธีทางตรง และกลวิธีทางอ้อม โดยกลวิธีทางตรงนั้นมีกลวิธีการย่อยไปอีก 3 คือ กลวิธีการจำ กลวิธีความเข้าใจ และกลวิธีการเสริมความรู้ และในแต่ละกลวิธีก็จะมีกลวิธีที่ย่อยลงไปอีกซึ่งสามารถที่จะกระทำได้อีกคือการสร้างคำที่เกี่ยวข้อง การประยุกต์ใช้ภาพและเสียง การทบทวน การใช้ท่าทาง ซึ่งเป็นกลวิธีการจำ ในขณะที่ กลวิธีการฝึกหัด กลวิธีการรับและส่งสาร การวิเคราะห์หาเหตุผล และการสร้างรูปแบบสำหรับการรับและการสื่อสารทางภาษา จัดเป็นกลวิธีความเข้าใจ ส่วนกลวิธีการเดาอย่างชาญฉลาด ในขณะที่อ่านและฟัง หรือการเอาชนะข้อจำกัดในการพูดหรือเขียน ก็ถือว่าเป็นกลวิธีการเสริมความรู้

กลวิธีหลักๆ ข้อต่อมา คือ กลวิธีทางอ้อม สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 กลวิธีย่อย คือ กลวิธีจิตพิสัย กลวิธีทางสังคม และกลวิธีแบบอภิปัญญา ในแต่ละกลวิธีย่อยนี้มีข้อที่น่าสนใจบางประการ กล่าวคือ ในกลวิธีจิตพิสัยนั้น เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง ลดความวิตกกังวล วิตกกังวล ซึ่งมีกลวิธีย่อยลงไปอีก 3 ประเภท การลดความวิตกกังวล การช่วยเหลือสนับสนุนตนเอง และการควบคุมอารมณ์ ขณะที่กลวิธีทางสังคม เป็นกลวิธีที่ใช้ในการฝึกทักษะทั้ง 4 ในการเรียนการ

สอนเพื่อการสื่อสาร กลวิธีทางสังคมเป็นกลวิธีที่ช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งสามารถแบ่งกลวิธีย่อยลงไปได้อีก 3 ประการคือ การถาม การช่วยงานผู้อื่น การให้ความสำคัญต่อผู้อื่น ส่วนกลวิธีแบบอภิปัญญา นั้น เป็นกลวิธีที่ผู้เรียนมีความเข้าใจ ถึงกระบวนการทางปัญญา และสามารถที่จะบอกวิธีการเรียนรู้ ตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นกลวิธีที่ใช้ควบคู่ไปกับกลวิธี ความรู้ ความเข้าใจ ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ 3 ขั้นตอน คือ การกำหนดความสนใจ การวางแผนการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้

จากกลวิธีดังกล่าวที่กล่าวมาเป็นเพียงการเสนอเครื่องมือการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับผู้เรียน ซึ่งมีประสิทธิภาพ เสริมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ผลดีมากขึ้น การเรียนรู้ด้วยตนเองต้องอาศัยกลวิธีต่างๆ เหล่านี้ โดยเฉพาะกลวิธีทางอ้อม ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ และแสวงหาความรู้แบบอภิปัญญา ซึ่งหากได้เรียนรู้กลวิธีต่างๆ แล้วจะสามารถนำมาปรับใช้ให้เกิดความเหมาะสมต่อตนเอง ต่อความสามารถของตนเองได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน อันเป็นเป้าหมายสูงสุดในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

6. วิธีการดำเนินงานโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ปีการศึกษา 2550 มีดังนี้

6.1 ชั้นเตรียมงาน

6.1.1 จัดเตรียมสื่อให้เหมาะสมกับความสามารถทางทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาตามระดับการเรียน ดังนี้

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1

Level 1: ใช้โปรแกรม Ellis - Basic (Unit 4 - 9)

Level 2: ใช้โปรแกรม Ellis – Intro 1 (Unit 1 - 4)

Level 3: ใช้โปรแกรม Ellis – Intro 2 (Unit 3 - 6)

2) นักศึกษาชั้นปีที่ 2

Level 1: ใช้โปรแกรม Ellis – Intro (Unit 4 - 8)

Level 2: ใช้โปรแกรม Ellis – Middle 1 (Unit 1 - 3)

Level 3: ใช้โปรแกรม Ellis – Middle 2 (Unit 3 - 6)

3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3

สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการโรงแรม

Level 1: ใช้โปรแกรม Face 2 Face (Pre - Intermediate) (Unit 1 - 6)
และ Business Start – up 1 (Unit 1 - 6)

Level 2: ใช้โปรแกรม Face 2 Face (Intermediate) (Unit 1 - 6) และ
Business Start – up 2 (Unit 1 - 6)

6.1.2 จัดระดับความรู้ตามความสามารถของผู้เรียนสำหรับชั้นปีที่ 1 - 2
โดย

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 905 คน: จัดแยกระดับการเรียนโดยสอบ
Placement Test โดยใช้โปรแกรม Ellis ซึ่งจำแนกระดับการเรียนจากคะแนน ดังนี้

Level 1: สอบได้ระดับ Level 1 – 3

Level 2: สอบได้ระดับ Level 4 – 6

Level 3: สอบได้ระดับ Level 7 – 9

2) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 598 คน: จัดแยกระดับโดยสอบ Placement
Test โดยใช้โปรแกรม Ellis ซึ่งจำแนกระดับการเรียนจากคะแนน ดังนี้

Level 1: สอบได้ระดับ Level 1 – 3

Level 2: สอบได้ระดับ Level 4 - 6

Level 2: สอบได้ระดับ Level 7 - 9

3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 157 คน: จัดแยกระดับการเรียนจากผลการ
เรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในภาคเรียนที่ 2 / 2550

Level 1: สอบได้เกรด D - C

Level 2: สอบได้เกรด C+ ขึ้นไป

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

6.1.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1,2: 10 คะแนน ประเมินจากคะแนนพฤติกรรมเรื่อง
งานที่ได้รับมอบหมายในตัวโปรแกรม Ellis 5 5 คะแนน และสอบวัดความรู้ 5 คะแนน วิชาเรียน
ได้ไม่เกิน 4 ครั้ง จึงจะมีสิทธิ์สอบ

2) นักศึกษาชั้นปีที่ 3: 10 คะแนน ประเมินจากการสอบวัดความรู้และ
นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 70% ของเวลาเรียนทั้งหมด จึงจะมีสิทธิ์สอบ (วิชาเรียน
ได้ไม่เกิน 4 ครั้ง

6.1.4 การติดตามการมาเรียนของนักศึกษา

- 1) แจ้งการขาดเรียนของนักศึกษาแต่ละสาขาให้หัวหน้าสาขาวิชา และอาจารย์ผู้สอน ภาษาอังกฤษ
- 2) ประกาศรายชื่อผู้ไม่มีสิทธิ์สอบที่ปลายนิเทศ อาคารเรียนรวม และหอพัก

6.2 ขั้นตอนงาน

6.2.1 สัปดาห์แรกของการเปิดภาคเรียน นักศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าร่วมกิจกรรม โครงการ Walk Rally ของมหาวิทยาลัยและเข้ารับการปฐมนิเทศเรื่องการเรียน English Self-study ในหัวข้อดังต่อไปนี้

- 1) ความสำคัญของการเรียน English Self-study ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผล
- 2) การสอบวัดความรู้และการจัดกลุ่มเรียน
- 3) ตารางเรียน
- 4) การบันทึกบัตรเข้าเรียนและแบบประเมินตนเอง
- 5) แนะนำการใช้โปรแกรมเรียน และ Reference ของบทเรียนพร้อมแจกคู่มือการใช้โปรแกรม
- 6) แนะนำสื่อเสริมความรู้อื่นๆ เช่น หนังสือ, แลบบันทึกเสียง และCD
- 7) การใช้บริการ English Self-study Centre

6.2.2 สัปดาห์แรกของตารางเรียน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 – 3 เข้ารับการปฐมนิเทศในหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- 1) ตารางเรียนและกลุ่มเรียน
- 2) การบันทึกบัตรเข้าเรียนและแบบประเมินตนเอง
- 3) การใช้โปรแกรมเรียน และ Reference ของบทเรียน
- 4) การวัดและประเมินผล
- 5) แนะนำสื่อเสริมความรู้อื่นๆ เช่น หนังสือ, แลบบันทึกเสียง และCD
- 6) การใช้บริการ English Self-study Centre

6.2.3 นักศึกษาทำกิจกรรมเรียนรู้ตาม Course Syllabus

- 1) ปี 1 – 2 ศึกษาความรู้จากโปรแกรม และทำแบบฝึกหัดในโปรแกรมตามที่อาจารย์มอบหมาย โปรแกรมจะบันทึกคะแนนอัตโนมัติ
- 2) ปี 3 ศึกษาความรู้จากโปรแกรม และทำแบบฝึกหัดในโปรแกรมตามที่อาจารย์มอบหมาย โปรแกรมจะบันทึกคะแนนอัตโนมัติ
- 3) นักศึกษาสอบวัดความรู้หลังจากการเรียนรู้ครบตาม Course Syllabus 10 คะแนน

6.3 ชั้นประเมินผล

6.3.1 ทำการสำรวจการเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นเรียนปกติ และ English Self-study ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และ 3 (เฉพาะสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป) ภาคเรียนที่ 1/ 2551 แยกตามชั้นปีดังนี้

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาการจัดการ 6 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดการชุมชน สาขาวิชาการจัดการตลาด และสาขาวิชาธุรกิจโรงแรมและที่พัก ที่ใช้ระบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง รายวิชาภาษาอังกฤษ 1 รหัสวิชา 080 177

2) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว สาขาวิชาการจัดการชุมชน สาขาวิชาการจัดการตลาด และสาขาวิชาธุรกิจโรงแรมและที่พัก ที่ใช้ระบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง รายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 1 (Business English I-761 301), ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (English for Effective Communication-765 307), ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (English in Daily Life-760 101) ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับธุรกิจ โรงแรมและที่พักขั้นพื้นฐาน 1 (Basic English Communication Skills for Hotel and Lodging Business I-765 214)

3) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป ที่ใช้ระบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง รายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ 3 รหัสวิชา 761 303 (คณาจารย์ผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ช่วยสอนวิชาภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ 2550)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนิรุทธ์ สติมัน (2550) ได้ศึกษาถึงผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่มีต่อการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต 3) เพื่อเปรียบเทียบการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการในห้องเรียนแบบปกติ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การดำเนินการวิจัยได้พัฒนารูปแบบขึ้น โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วสร้างเว็บไซต์กิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 140 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในวิชาคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 42 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 42 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่พัฒนาขึ้นซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก 15 องค์ประกอบย่อย ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ กำหนดเป้าหมายในการเรียนการสอน, วิเคราะห์ผู้เรียน, การออกแบบเนื้อหาบทเรียน, กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนบนเครือข่าย, กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการบนเครือข่าย, เตรียมความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมระบบสนับสนุนทางการเรียน
- 2) กระบวนการ (Process) ได้แก่ การกำหนดบทบาทผู้สอน/ผู้เรียน, การสร้างแรงจูงใจในการเรียน, กิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการ 3) การควบคุม (Control) ได้แก่ ขั้นตอนการจัดเตรียมการเรียนรู้แบบโครงการ, กระบวนการเรียนรู้แบบนำตนเอง 4) ปัจจัยนำออก (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/ การฝึกปฏิบัติ, ผลการประเมินจากสภาพแวดล้อมจริง/ แฟ้มสะสมงาน (Portfolio), ผลการเรียนรู้แบบนำตนเอง 5) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการปรับปรุงผลงานจากโครงการ รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.94/ 84.72 และขั้นตอนการเรียนรู้แบบโครงการบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย 1) ขึ้นกำหนดปัญหาและความต้องการ

2) ชั้นรวบรวมข้อมูล 3) ชั้นวางแผน โครงการงาน 4) ชั้นปฏิบัติการ โครงการงาน 5) ชั้นสรุปผลโครงการงาน และ 6) ชั้นการนำเสนอผลงาน

2. การเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษาที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษากลุ่มทดลองมีความพึงพอใจในระดับมากต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงการงานบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่พัฒนาขึ้น

ศรินวล บุญธรรม (2545) ได้ศึกษาถึงการส่งเสริมความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน ศึกษาความสามารถในการเขียนรายงานตนเอง และเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการเขียน ก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 แผนการเรียนวิทย์ - คณิต โรงเรียนสันทรายวิทยาคม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ่าน - เขียน (0025) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนเขียนตามกระบวนการเรียนการสอนของวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน จำนวน 6 แผน 2) แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยประเมินจากผลงานเขียนที่ผู้เรียนเขียนหลังการสอนแต่ละแผน 3) แบบประเมินการเขียนรายงานตนเอง 4) แบบสอบถามความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการเขียน โดยกลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามก่อนและหลังการเรียน โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนรายงาน

ตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการเขียนภาษาอังกฤษ หลังการสอน โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐานสูงกว่าก่อนการสอบด้วยวิธีการดังกล่าว

ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร (2548) ได้ศึกษาถึงการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษการเรียนรู้ด้วยตนเอง และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ในการวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง และเพื่อศึกษาการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/5 จำนวน 21 คน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวาง 10 แผน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ แบบสอบถามนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน แบบเขียนสะท้อนความคิด และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการบรรยายสรุป

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) นิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยดูจากจำนวนนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่แสดงถึงนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษที่เพิ่มขึ้น จากการสัมภาษณ์ จำนวนผู้เรียนที่มีพฤติกรรม ที่แสดงถึงนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในทุกพฤติกรรมการอ่าน พฤติกรรมการอ่านที่นักเรียนทำมากที่สุด 3 อันดับ อันดับแรก มี 1 พฤติกรรม คือ การใช้ระยะเวลาในการอ่าน 10 – 30 นาที อันดับสอง มี 1 พฤติกรรม คือ สมัครใจอ่านด้วยตนเอง และอันดับสาม มี 4 พฤติกรรม คือ อยู่ที่บ้านอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ประเภทนิทาน สารคดี อยู่ที่โรงเรียนอ่านนิทานภาษาอังกฤษ เคยอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และสามารถบอกชื่อหนังสือพิมพ์ที่เคยอ่านได้ จากการทำแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวนผู้เรียนที่มีพฤติกรรมที่แสดงถึงนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยเรียง 4 อันดับ คือ อันดับแรก มี 2 พฤติกรรม คือ ชอบแนะนำหนังสือภาษาอังกฤษใหม่ๆ หรือนิทานภาษาอังกฤษที่น่าอ่านให้เพื่อนๆ เสมอ และจะซื้อหนังสือภาษาอังกฤษให้คนที่รัก และรู้จักเป็นของขวัญในวันสำคัญต่างๆ อันดับสอง มี 1 พฤติกรรม คือ ชอบอ่านหนังสือการ์ตูน นิทาน เรื่องสั้นที่เป็นภาษาอังกฤษ อันดับสาม มี 3 พฤติกรรม คือ ชอบให้ผู้อื่นอ่านภาษาอังกฤษให้ฟัง และเมื่อเพื่อนอยากรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เพื่อนมักจะเข้ามาถามเสมอ ตลอดจนชอบเข้าร่วมประกวดการ

อ่านภาษาอังกฤษที่โรงเรียนจัดขึ้น และอันดับสี่ มี 3 พฤติกรรม คือ ชอบเก็บสะสมหนังสือภาษาอังกฤษ หรือเรื่องอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษ และรู้สึกชอบทุกครั้งที่ได้อ่าน ชอบอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ แม้ว่าบางครั้งไม่รู้ความหมายของศัพท์ และชอบอ่านภาษาอังกฤษให้เพื่อนฟัง

2) ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังจากเรียน โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางจากผลการบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน พบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยดูจากพฤติกรรมที่แสดงถึงการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด 3 อันดับ อันดับแรก คือ ดูชื่อเรื่องก่อนอ่านเรื่อง มีความสุข สนุกสนาน หลังการอ่าน ได้ความรู้ใหม่ๆ หลังการอ่าน และชอบหาอ่านหนังสืออื่นที่น่าสนใจ อันดับสอง คือ มีความคิดแปลกใหม่ หลังการอ่าน และอันดับสาม คือ ระบุแหล่งค้นคว้า การอ่าน และจากการเขียนแบบสะท้อนความคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยดูจากพฤติกรรมที่แสดงถึงการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด คือ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยการดูภาพประกอบ การดูรูปภาพในหนังสือ และปรับปรุงการอ่าน โดยการอ่านให้มากขึ้น และใช้พจนานุกรมบ่อยขึ้น 3) ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา (English Self-study) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2551 จำนวน 1,660 คน ผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธี ของ Taro Yamane โดยคำนวณจากจำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1-3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา (English Self-study) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2551 และยอมรับความคลาดเคลื่อนที่ 5 % ซึ่งแสดงรายละเอียดของการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังต่อไปนี้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) โดยใช้สูตรของทาโร ยามานะ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ 2548: 47)

สูตร

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

เมื่อ	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน ขนาดของประชากร
	e	แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง (English Self-study) ภาคการศึกษา ต้น ปีการศึกษา 2551

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{1,660}{1 + (1,660)(0.05)^2}$$

$$n = 322.33$$

$$n \approx 323$$

จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง (English Self-study) ภาคการศึกษา ต้น ปีการศึกษา 2551 ตามสูตรของ Taro Yamane หาจำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ประมาณ 323 คน ผู้ศึกษาจึงเลือกที่จะทำสำรวจที่ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการแจกแบบสอบถามด้วยวิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา งานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจมี 2 ตัวแปร คือ

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ ช่วงชั้นปี (ปีที่ 1, 2 และ 3) สาขาวิชาที่เรียน เกรดวิชา ภาษาอังกฤษ การเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา (English Self-study) ของนักศึกษา

ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลา (English Self-study) และระดับความพึงพอใจของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ความพึงพอใจของ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง โดยผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ ปรึกษางานวิจัย นำมาประมวลสร้างแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ที่ทำการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ช่วงชั้นปี (ปีที่ 1, 2, 3) สาขาวิชาที่เรียน เกรดวิชาภาษาอังกฤษ การเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา (English Self-study) ของนักศึกษา

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง (English Self-study) ของนักศึกษา เกี่ยวกับ โปรแกรมบทเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ ความเหมาะสมของตารางเวลา เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา การวัดและประเมินผลการเรียน สภาพและบรรยากาศในห้องเรียน อุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียน การให้ความช่วยเหลือของบุคลากรภาษาอังกฤษ และบุคลากรคอมพิวเตอร์ ผู้ศึกษากำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

5	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	พึงพอใจมาก
3	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

วิธีดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

2. สร้างแบบสอบถาม โดยมีโครงสร้างเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบรายการให้ เลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 อันดับ ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะ ภายใต้ คำแนะนำ และข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร ตรวจสอบความถูกต้อง และคุณภาพเพียงพอหรือไม่

4. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
5. หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษานำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ของ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลทฤษฎีภูมิ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลทางเอกสาร โดยได้ทำการศึกษาและรวบรวมจากหนังสือและงานวิจัยต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างขึ้น ซึ่งข้อมูลที่เก็บรวบรวมนั้น มุ่งเน้นในด้านความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองเป็นสำคัญ

ข้อมูลปฐมภูมิ

ผู้ศึกษาทำการเก็บข้อมูลโดยเลือกใช้วิธีการสัมภาษณ์ ใช้แบบสอบถามในการศึกษา สัมภาษณ์นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง (English Self-study) ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2551 จำนวน 350 คน เพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการวิเคราะห์ถึงระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองอย่างแท้จริง

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่ เดือน กรกฎาคม ปี พ.ศ. 2551 ถึง มกราคม ปี พ.ศ. 2552 โดยมีระยะเวลาดำเนินงาน ดังนี้

เดือน กรกฎาคม 2551 ถึง ตุลาคม 2551 ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

เดือน ตุลาคม 2551 ถึง พฤศจิกายน 2551 เก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ภาคสนาม

เดือน พฤศจิกายน 2551 ถึง มกราคม 2552 เก็บข้อมูลครั้งสุดท้าย วิเคราะห์ข้อมูลตรวจสอบข้อมูล สรุปผลการศึกษาและเก็บรายละเอียดต่างๆ ให้ครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสัมภาษณ์จากแบบสอบถาม นำมารวบรวมและทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences) มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน เกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา (ภาคต้น ปีการศึกษา 2551) การเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ซึ่งผู้ศึกษานำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และคำนวณเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดการ ด้านสถานที่ ด้านการวัดและประเมิน ด้านบุคลากร ด้านผลการเรียนรู้ โดยให้คะแนนเป็นรายชื่อ แล้วนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งใช้การวิเคราะห์ทางสถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) เป็นคำสั่งที่ใช้สรุปลักษณะ และตรวจสอบการแจกแจงข้อมูล

โดยการแปลผลค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) หรือระดับความพึงพอใจในการทำงานนั้น มีเกณฑ์ในการแปลผลค่าเฉลี่ย โดยใช้มาตรฐานวัดแบบ Likert's Scale ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2535: 100)

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49   หมายความว่า   มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49   หมายความว่า   มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49   หมายความว่า   มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49   หมายความว่า   มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00   หมายความว่า   มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ใช้ T – Test วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way Anova) วิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ผู้ศึกษาแจกแบบสอบถามจำนวน 350 ชุด ได้รับกลับคืนมาจำนวน 350 ชุด เมื่อทำการตรวจสอบแล้วแบบสอบถามอยู่ในสภาพสมบูรณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามได้ครบถ้วน จำนวนทั้งหมด 350 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ การนำเสนอและอธิบายผลข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน
ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	80	22.9
หญิง	270	77.1
รวม	350	100.0

จากตารางที่ 1 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองที่ทำการตอบแบบสอบถาม จำนวน 350 คน พบว่าเป็นเพศหญิง 270 คน (ร้อยละ 77.1) และเพศชาย จำนวน 80 คน (ร้อยละ 22.9)

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามชั้นปี

ชั้นปีที่	จำนวน	ร้อยละ
1	111	31.7
2	146	41.7
3	93	26.6
รวม	350	100.0

จากตารางที่ 2 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองที่ทำการตอบแบบสอบถาม จำนวน 350 คน พบว่าเป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 146 คน (ร้อยละ 41.7) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 111 คน (ร้อยละ 31.7) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 93 คน (ร้อยละ 26.6)

ตารางที่ 3 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

สาขาวิชาที่เรียน	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป	109	31.1
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ	23	6.6
สาขาการจัดการการท่องเที่ยว	66	18.9
สาขาการจัดการชุมชน	47	13.4
สาขาการตลาด	42	12.0
สาขาธุรกิจโรงแรมและที่พัก	53	15.1
สาขารัฐประศาสนศาสตร์	10	2.9
รวม	350	100.0

จากตารางที่ 3 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองที่ทำการตอบแบบสอบถาม จำนวน 350 คน พบว่าเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป จำนวน 109 คน (ร้อยละ 31.1) นักศึกษาสาขาการจัดการการท่องเที่ยว จำนวน 66 คน (ร้อยละ 18.9) นักศึกษาสาขาธุรกิจโรงแรมและที่พัก จำนวน 53 คน (ร้อยละ 15.1) นักศึกษาสาขาการจัดการชุมชน จำนวน 47 คน (ร้อยละ 13.4) นักศึกษาสาขาการตลาด จำนวน 42 คน (ร้อยละ 12.0) นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 6.6) นักศึกษาสาขารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 10 คน (ร้อยละ 2.9)

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามเกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา (ภาคต้น ปีการศึกษา 2551)

เกรดวิชาภาษาอังกฤษ	จำนวน	ร้อยละ
A	39	11.1
B+	52	14.9
B	43	12.3
C+	84	24.0
C	50	14.3
D+	59	16.9
D	18	5.1
F	5	1.4
รวม	350	100.0

จากตารางที่ 4 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองที่ทำการตอบแบบสอบถาม จำนวน 350 คน พบว่ามีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น C+ จำนวน 84 คน (ร้อยละ 24.0) D+ จำนวน 59 คน (ร้อยละ 16.9) B+ จำนวน 52 คน (ร้อยละ 14.9) C จำนวน 50 คน (ร้อยละ 14.3) B จำนวน 43 คน (ร้อยละ 12.3) A จำนวน 39 คน (ร้อยละ 11.1) D จำนวน 18 คน (ร้อยละ 5.1) F จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.4)

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองจำแนกตามการเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

การเข้าเรียน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยขาดเรียน	188	53.7
เคยขาดเรียน 1 ครั้ง	101	28.9
เคยขาดเรียน 2 ครั้ง	38	10.9
เคยขาดเรียน 3 ครั้ง	11	3.1
เคยขาดเรียนมากกว่า 3 ครั้ง	12	3.4
รวม	350	100.0

จากตารางที่ 5 นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองที่ทำการตอบแบบสอบถาม จำนวน 350 คน พบว่านักศึกษาไม่เคยขาดเรียน จำนวน 188 คน (ร้อยละ 53.7) เคยขาดเรียน 1 ครั้ง จำนวน 101 คน (ร้อยละ 28.9) เคยขาดเรียน 2 ครั้ง จำนวน 38 คน (ร้อยละ 10.9) เคยขาดเรียนมากกว่า 3 ครั้ง จำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.4) เคยขาดเรียน 3 ครั้ง จำนวน 11 คน (ร้อยละ 3.1)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
	5	4	3	2	1			
1. บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ	54 (15.4)	166 (47.5)	111 (31.7)	13 (3.7)	6 (1.7)	3.71	0.83	มาก
2. บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความยาก-ง่าย เหมาะสม ผู้เรียนในแต่ละระดับ	58 (16.6)	173 (49.4)	98 (28.0)	16 (4.6)	5 (1.4)	3.75	0.84	มาก
3. บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	56 (16.0)	148 (42.3)	122 (34.9)	19 (5.4)	5 (1.4)	3.66	0.86	มาก
4. บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์ อย่างเพียงพอ	62 (17.7)	158 (45.1)	105 (30.0)	22 (6.30)	3 (0.9)	3.73	0.86	มาก
5. บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ อย่างเพียงพอ	59 (16.9)	154 (44.0)	110 (31.4)	22 (6.3)	5 (1.4)	3.69	0.88	มาก

ด้านสื่อและอุปกรณ์ การเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความพึง พอใจ
	5	4	3	2	1			
6. บทเรียนภาษา อังกฤษใน โปรแกรมมี เนื้อหาการเรียน เกี่ยวกับการสนทนา อย่างเพียงพอ	69 (19.7)	155 (44.3)	103 (29.4)	20 (5.7)	3 (0.9)	3.76	0.86	มาก
7. บทเรียนภาษา อังกฤษใน โปรแกรมมี เนื้อหาการเรียน เกี่ยวกับการอ่านเอา เรื่อง อย่างเพียงพอ	48 (13.7)	120 (34.3)	134 (38.3)	42 (12.0)	6 (1.7)	3.46	0.93	ปาน กลาง
8. บทเรียนภาษา อังกฤษใน โปรแกรมมี เนื้อหาการเรียน เกี่ยวกับการเขียน อย่างเพียงพอ	38 (10.9)	124 (35.4)	112 (32.0)	69 (19.7)	7 (2.0)	3.33	0.98	ปาน กลาง
9. บทเรียนภาษา อังกฤษใน โปรแกรมมี เนื้อหาการเรียน เกี่ยวกับการอ่าน อย่าง เพียงพอ	68 (19.4)	142 (40.6)	110 (31.4)	23 (6.6)	7 (2.0)	3.69	0.93	มาก
10. การใช้โปรแกรม การเรียนรู้มีความ สะดวกและไม่ ซับซ้อน	67 (19.2)	152 (43.4)	98 (28.0)	25 (7.1)	8 (2.3)	3.70	0.94	มาก
11. โปรแกรมการ เรียนรู้ช่วยส่งเสริม ความรู้และทักษะด้าน การฟัง	67 (19.1)	169 (48.3)	90 (25.7)	17 (4.9)	7 (2.0)	3.78	0.88	มาก

ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
	5	4	3	2	1			
12. โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการพูด	54 (15.4)	133 (38.0)	121 (34.6)	34 (9.7)	8 (2.3)	3.55	0.94	มาก
13. โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการอ่าน	58 (16.6)	143 (40.9)	110 (31.4)	32 (9.1)	7 (2.0)	3.60	0.94	มาก
14. โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการเขียน	40 (11.4)	111 (31.7)	126 (36.0)	58 (16.6)	15 (4.3)	3.62	0.92	มาก
15. สื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีบริการหลากหลายและเหมาะสม	62 (17.7)	133 (38.0)	122 (34.9)	27 (7.7)	6 (1.7)	3.62	0.92	มาก
16. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้อยู่ในสภาพที่พร้อมใ้ใช้อยู่เสมอ (ไม่ชำรุด)	72 (20.6)	127 (36.3)	114 (32.5)	29 (8.3)	8 (2.3)	3.65	0.97	มาก
17. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการใช้ของนักศึกษา	76 (21.7)	147 (42.0)	91 (26.0)	28 (8.0)	8 (2.3)	3.73	0.97	มาก
รวม						3.65		มาก

จากตารางที่ 6 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้โดยรวมในระดับมาก (3.65) ส่วนรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก 15 ข้อ คือ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ (3.71) บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความยาก-ง่าย เหมาะสมผู้เรียนในแต่ละระดับ (3.75) บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ (3.66) บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์อย่างเพียงพอ (3.73) บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์อย่างเพียงพอ (3.69) บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการสนทนาอย่างเพียงพอ (3.76) บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการอ่าน อย่างเพียงพอ (3.69) การใช้โปรแกรมการเรียนรู้มีความสะดวกและไม่ซับซ้อน (3.70) โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการฟัง (3.78) โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการพูด (3.55) โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการอ่าน (3.60) โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการเขียน (3.62) สื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีบริการหลากหลายและเหมาะสม (3.62) สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้อยู่เสมอ (ไม่ชำรุด) (3.65) สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการใช้ของนักศึกษา (3.73) และมีการให้ความพึงพอใจในระดับปานกลาง 2 ข้อ คือ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่องอย่างเพียงพอ (3.46) บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการเขียนอย่างเพียงพอ (3.33)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ใน
ด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ พึง พอใจ
	5	4	3	2	1			
1. การสอบวัดและการ จัดกลุ่มเรียนมีความ เหมาะสม	42 (12.0)	171 (48.9)	110 (31.4)	21 (6.0)	6 (1.7)	3.63	0.83	มาก
2. ตารางเวลาเรียน ภาษาอังกฤษนอกเวลา มีความเหมาะสม	49 (14.0)	131 (37.4)	122 (34.9)	36 (10.3)	12 (3.4)	3.48	0.97	ปาน กลาง
3. ระบบการบันทึกการ เข้าเรียนมีความ เหมาะสม	68 (19.4)	150 (42.9)	106 (30.3)	22 (6.3)	4 (1.1)	3.73	0.88	มาก
4. การปฐมนิเทศและ การแนะนำการเรียนรู้อ ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีความเหมาะสม	63 (18.0)	130 (37.1)	129 (36.9)	24 (6.9)	4 (1.1)	3.64	0.89	มาก
รวม						3.62		มาก

จากตารางที่ 7 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านการจัดการโดยรวมในระดับมาก (3.62) ส่วนรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก 4 ข้อ คือ การสอบวัดและการจัดกลุ่มเรียนมีความเหมาะสม (3.63) ระบบการบันทึกการเข้าเรียนมีความเหมาะสม (3.73) การปฐมนิเทศและการแนะนำการเรียนรู้อภาษาอังกฤษด้วยตนเองมีความเหมาะสม (3.64) และมีการให้ความพึงพอใจในระดับปานกลาง 1 ข้อ คือ ตารางเวลาเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลามีความเหมาะสม (3.48)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ใน
ด้านสถานที่

ด้านสถานที่	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ พึง พอใจ
	5	4	3	2	1			
1. สภาพและบรรยากาศ ในห้องเรียนเหมาะสม ต่อการเรียนรู้	79 (22.6)	141 (40.3)	105 (30.0)	19 (5.4)	6 (1.7)	3.77	0.92	มาก
2. ขนาดของห้องเรียนมี ความเหมาะสม	73 (20.9)	147 (42.0)	100 (28.5)	22 (6.3)	8 (2.3)	3.73	0.94	มาก
3. สถานที่ตั้งของ English Self-Study Center มีความสะดวก ในการเข้าใช้บริการ	56 (16.0)	157 (44.8)	108 (30.9)	28 (8.0)	1 (0.3)	3.68	0.85	มาก
รวม						3.73		มาก

จากตารางที่ 8 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3
ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านสถานที่โดยรวมในระดับมาก
(3.73) ส่วนรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก 3 ข้อ คือ สภาพและ
บรรยากาศในห้องเรียนเหมาะสมต่อการเรียนรู้ (3.77) ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม (3.73)
สถานที่ตั้งของ English Self-Study Center มีความสะดวกในการเข้าใช้บริการ (3.68)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ใน
ด้านการวัดและประเมิน

ด้านการวัดและประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ พึง พอใจ
	5	4	3	2	1			
1. มีการแจ้งวิธีการวัด และประเมินผลชัดเจน	71 (20.3)	146 (41.7)	112 (32.0)	18 (5.1)	3 (0.9)	3.75	0.86	มาก
2. การวัดและ ประเมินผลเที่ยงตรง และยุติธรรม	66 (18.9)	155 (44.3)	102 (29.1)	23 (6.6)	4 (1.1)	3.73	0.88	มาก
3. การวัดและการ ประเมินผลสอดคล้อง กับบทเรียนใน โปรแกรม	58 (16.6)	152 (43.5)	116 (33.1)	19 (5.4)	5 (1.4)	3.68	0.86	มาก
4. มีกระบวนการวัด และประเมินผล เหมาะสม	66 (18.9)	159 (45.4)	109 (31.1)	13 (3.7)	3 (0.9)	3.78	0.82	มาก
รวม						3.74		มาก

จากตารางที่ 9 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมในระดับมาก (3.74) ส่วนรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก 4 ข้อ คือ มีการแจ้งวิธีการวัดและประเมินผลชัดเจน (3.75) การวัดและประเมินผลเที่ยงตรงและยุติธรรม (3.73) การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับบทเรียนในโปรแกรม (3.68) มีกระบวนการวัดและประเมินผลเหมาะสม (3.78)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ใน
ด้านบุคลากร

ด้านบุคลากร	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ พึง พอใจ
	5	4	3	2	1			
1. บุคลากรด้านภาษาอังกฤษ มีจำนวนเพียงพอ	67 (19.1)	150 (42.9)	113 (32.3)	16 (4.6)	4 (1.1)	3.74	0.86	มาก
2. บุคลากรด้านภาษาอังกฤษ มีความรู้ความสามารถใน การให้คำแนะนำหรือ คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา	69 (19.7)	164 (46.9)	101 (28.9)	12 (3.4)	4 (1.1)	3.80	0.83	มาก
3. บุคลากรด้านภาษาอังกฤษ มีความกระตือรือร้นและมี จิตใจพร้อมให้บริการ	73 (20.9)	158 (45.1)	93 (26.5)	23 (6.6)	3 (0.9)	3.79	0.88	มาก
4. บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ มีจำนวนเพียงพอ	66 (18.9)	139 (39.7)	109 (31.1)	30 (8.6)	6 (1.7)	3.65	0.94	มาก
5. บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ มีความรู้ความสามารถใน การให้คำแนะนำหรือ คำปรึกษาเมื่อมีปัญหา	63 (18.0)	153 (43.7)	108 (30.9)	19 (5.4)	7 (2.0)	3.70	0.89	มาก
6. บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์ มีความกระตือรือร้นและมี จิตใจพร้อมให้บริการ	69 (19.7)	151 (43.2)	102 (29.1)	22 (6.3)	6 (1.7)	3.73	0.91	มาก
รวม						3.74		มาก

จากตารางที่ 10 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านบุคลากร โดยรวมในระดับมาก (3.74) ส่วนรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก 6 ข้อ คือ บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีจำนวนเพียงพอ (3.74) บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา (3.80) บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีความกระตือรือร้นและมีจิตใจพร้อมให้บริการ (3.79) บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีจำนวนเพียงพอ (3.65) บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา (3.70) บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความกระตือรือร้นและมีจิตใจพร้อมให้บริการ (3.73)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ใน
ด้านผลการเรียนรู้

ด้านผลการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ					ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ พึง พอใจ
	5	4	3	2	1			
1. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองสามารถพัฒนา ทักษะภาษาอังกฤษของ นักศึกษาเพิ่มขึ้น	54 (15.4)	163 (46.6)	113 (32.3)	16 (4.6)	4 (1.1)	3.71	0.82	มาก
2. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองช่วยให้ผลการ เรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น	46 (13.1)	137 (39.1)	136 (38.9)	25 (7.2)	6 (1.7)	3.55	0.87	มาก
3. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองช่วยในการ เตรียมความพร้อมของ นักศึกษาในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ	53 (15.1)	135 (38.6)	137 (39.2)	21 (6.0)	4 (1.1)	3.61	0.86	มาก
4. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองเป็นการส่งเสริม และสนับสนุนให้นักศึกษา ได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง	69 (19.7)	147 (42.0)	121 (34.6)	9 (2.6)	4 (1.1)	3.77	0.83	มาก
5. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองทำให้นักศึกษามี ความรู้สึกเป็นอิสระในการ เรียน	85 (24.3)	140 (40.0)	98 (28.0)	21 (6.0)	6 (1.7)	3.79	0.94	มาก
6. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองทำให้นักศึกษามี ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น	58 (16.6)	159 (45.4)	108 (30.9)	21 (6.0)	4 (1.1)	3.70	0.85	มาก
7. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองกระตุ้นให้ นักศึกษามีความ กระตือรือร้นในการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	58 (16.6)	152 (43.4)	116 (33.1)	16 (4.6)	8 (2.3)	3.67	0.88	มาก
รวม						3.69		มาก

จากตารางที่ 11 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านผลการเรียนรู้โดยรวมในระดับมาก (3.69) ส่วนรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก 7 ข้อ คือ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มขึ้น(3.71) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองช่วยให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น (3.55) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองช่วยในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (3.61) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง (3.77) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความรู้สึกเป็นอิสระในการเรียน (3.79) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น (3.70) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (3.67)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 12 แสดงความแตกต่างระหว่างเพศและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ T - test

ความพึงพอใจของนักศึกษา	เพศ ค่า Mean		T - test	Sig.
	ชาย	หญิง		
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	3.66	3.62	0.45	0.65
ด้านการจัดการ	3.54	3.65	-1.06	0.29
ด้านสถานที่	3.60	3.76	-1.67	0.10
ด้านการวัดและประเมิน	3.77	3.73	0.49	0.63
ด้านบุคลากร	3.69	3.75	-0.65	0.51
ด้านผลการเรียนรู้	3.66	3.69	-0.37	0.71

จากตารางที่ 12 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการ เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อังกฤษ

นอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสถานที่ เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการวัดและประเมิน เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านบุคลากร เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลการเรียนรู้ เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 แสดงความแตกต่างระหว่างชั้นปีที่ศึกษาและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F - test

ความพึงพอใจของนักศึกษา	ชั้นปีที่ศึกษา ค่า Mean			F – test	Sig.
	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3		
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	3.71	3.57	3.63	1.90	0.15
ด้านการจัดการ	3.78	3.54	3.56	3.86	0.02
ด้านสถานที่	3.77	3.69	3.73	0.26	0.77
ด้านการวัดและประเมิน	3.90	3.63	3.70	4.46	0.01
ด้านบุคลากร	3.75	3.70	3.78	0.34	0.71
ด้านผลการเรียนรู้	3.85	3.64	3.55	5.59	0.00

จากตารางที่ 13 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการ ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสถานที่ ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการวัดและประเมิน ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านบุคลากร ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลการเรียนรู้ ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึง

พอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 แสดงความแตกต่างระหว่างสาขาวิชาที่เรียนและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F - test

ความพึงพอใจของนักศึกษา	สาขาวิชาที่เรียน ค่า Mean							F-test	Sig.
	การจัดกิจกรรมที่ ธุรกิจทั่วไป	การจัดการ ธุรกิจและ ภาษา อังกฤษ	การจัดการ การท่องเที่ยว	การจัดการ ชุมชน	การตลาด	ธุรกิจ โรงแรม และ ที่พัก	รัฐประ- ศาสน- ศาสตร์		
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	3.68	3.52	3.63	3.64	3.57	3.57	3.88	0.72	0.63
ด้านการจัดการ	3.66	3.71	3.70	3.51	3.42	3.60	3.95	1.21	0.30
ด้านสถานที่	3.67	3.70	3.81	3.67	3.61	3.86	3.87	0.70	0.65
ด้านการวัดและประเมิน	3.73	3.72	3.81	3.72	3.65	3.70	3.88	0.29	0.94
ด้านบุคลากร	3.79	3.49	3.77	3.82	3.56	3.74	3.92	1.15	0.33
ด้านผลการเรียนรู้	3.72	3.78	3.73	3.80	3.38	3.66	3.67	1.88	0.08

จากตารางที่ 14 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการ สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสถานที่ สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการวัดและประเมิน สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านบุคลากร สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลการเรียนรู้ สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 15 แสดงความแตกต่างระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักศึกษาที่
เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F - test

ความพึงพอใจของนักศึกษา	เกรดวิชาภาษาอังกฤษ ค่า Mean								F-test	Sig.
	A	B+	B	C+	C	D+	D	F		
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	3.72	3.60	3.77	3.61	3.67	3.56	3.55	3.19	1.14	0.34
ด้านการจัดการ	3.60	3.62	3.80	3.58	3.58	3.61	3.68	3.35	0.50	0.83
ด้านสถานที่	3.82	3.66	3.89	3.71	3.71	3.69	3.81	2.67	1.75	0.10
ด้านการวัดและประเมิน	3.91	3.70	3.87	3.67	3.75	3.64	3.85	3.20	1.20	0.30
ด้านบุคลากร	3.86	3.65	3.89	3.71	3.75	3.69	3.91	2.50	2.86	0.00
ด้านผลการเรียนรู้	3.65	3.66	3.81	3.69	3.71	3.62	3.75	3.34	0.54	0.80

จากตารางที่ 15 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการ เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสถานที่ เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการวัดและประเมิน เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านบุคลากร เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลการเรียนรู้ เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 แสดงความแตกต่างระหว่างการเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ด้วยตัวสถิติ F - test

ความพึงพอใจ ของนักศึกษา	การเข้าเรียนภาษาอังกฤษ ค่า Mean					F- test	Sig.
	ไม่เคยขาด เรียน	เคยขาด เรียน 1 ครั้ง	เคยขาด เรียน 2 ครั้ง	เคยขาด เรียน 3 ครั้ง	เคยขาด เรียนมาก- กว่า 3 ครั้ง		
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	3.69	3.55	3.68	3.26	3.57	2.17	0.07
ด้านการจัดการ	3.66	3.50	3.79	3.25	3.85	2.33	0.06
ด้านสถานที่	3.77	3.57	3.86	3.42	4.11	2.57	0.04
ด้านการวัดและประเมิน	3.78	3.65	3.82	3.39	3.85	1.31	0.27
ด้านบุคลากร	3.81	3.60	3.84	3.24	3.99	3.31	0.01
ด้านผลการเรียนรู้	3.73	3.61	3.76	3.43	3.54	1.23	0.30

จากตารางที่ 16 พบว่านักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน การเข้าเรียนภาษาอังกฤษ ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการ การเข้าเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสถานที่ การเข้าเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการวัดและประเมิน การเข้าเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านบุคลากร การเข้าเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านผลการเรียนรู้ การเข้าเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามได้เสนอปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไว้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามบางรายมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่ตั้งใจศึกษา ส่งผลให้ผลการเรียนออกมาไม่ดีเท่าที่ควร
2. ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนมีความเห็นว่าระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนแต่ละครั้งนานเกินไป จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่าย
3. ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนไม่ต้องการให้มีตารางเรียนที่กำหนดเวลาตายตัว แต่ต้องการให้มีการกำหนดจำนวนชั่วโมง และเนื้อหาที่ต้องเข้าเรียนให้ครบ โดยสามารถเลือกเรียนเวลาใดก็ได้
4. ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนมีความเห็นว่าแบบฝึกหัดที่ใช้ในบทเรียน และข้อสอบมีความยากเกินไป ทำให้ผลคะแนนออกมาต่ำ
5. ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเห็นว่าควรเพิ่มเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกหัดจากโปรแกรมให้มากขึ้น
6. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าโปรแกรมฝึกทักษะด้านการฟังควรมีระดับตั้งแต่ง่ายไปยาก เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น
7. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าเครื่องสแกนลายนิ้วมือที่ใช้บันทึกลายนิ้วมือของนักศึกษาในการเข้าเรียน ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ทำให้เกิดความล่าช้าในการเข้าเรียน
8. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนมีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ เช่น หูฟังชำรุด เข้าโปรแกรมได้ช้า เป็นต้น
9. ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเห็นว่าห้องเรียนคับแคบ ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา
10. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าการให้มีเอกสารประกอบการเรียนเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์แจกเพื่อใช้ในการทำความเข้าใจเพิ่มเติม

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ของนักศึกษาที่มี เพศ ชั้น ปีที่ศึกษา สาขาวิชาที่เรียน เกรดวิชาภาษาอังกฤษ การเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาของนักศึกษา แตกต่างกัน โดยการใช้วิธีการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง จำนวน 350 คน สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ที่ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 77.1 และเพศชาย ร้อยละ 22.9

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองที่ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ชั้นปี 2 ร้อยละ 41.7 ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 31.7 และชั้นปีที่ 3 น้อยที่สุดร้อยละ 26.6

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ที่ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป ร้อยละ 31.1 สาขาการจัดการการท่องเที่ยว ร้อยละ 18.9 สาขาธุรกิจโรงแรมและที่พัก ร้อยละ 15.1 สาขาการจัดการชุมชน ร้อยละ 13.4 สาขาการตลาด ร้อยละ 12.0 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ร้อยละ 6.6 และสาขารัฐประศาสนศาสตร์น้อยที่สุด ร้อยละ 2.9

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ที่ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น C+ ร้อยละ 24.0 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น D+ ร้อยละ 16.9 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น B+ ร้อยละ 14.9 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น C ร้อยละ 14.3 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น B ร้อยละ 12.3 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น A ร้อยละ 11.1 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น D ร้อยละ 5.1 และมีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็น F น้อยที่สุด ร้อยละ 1.4

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองที่ทำการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เคยขาดเรียน ร้อยละ 53.7 เคยขาดเรียน 1 ครั้ง ร้อยละ 28.9 เคยขาดเรียน 2 ครั้ง ร้อยละ 10.9 เคยขาดเรียนมากกว่า 3 ครั้ง ร้อยละ 3.4 และเคยขาดเรียน 3 ครั้ง ร้อยละ 3.1

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้โดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.65) โดยที่หัวข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความยาก-ง่าย เหมาะสมผู้เรียนในแต่ละระดับ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์ อย่างเพียงพอ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ อย่างเพียงพอ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการสนทนา อย่างเพียงพอ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการอ่าน อย่างเพียงพอ การใช้โปรแกรมการเรียนรู้มีความสะดวกและไม่ซับซ้อน โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการฟัง โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการพูด โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการอ่าน โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการเขียน สื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีบริการหลากหลายและเหมาะสม สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้อยู่เสมอ (ไม่ชำรุด) สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการใช้ของนักศึกษา และมีการให้ความพึงพอใจในระดับปาน

กลาง 2 ข้อ ได้แก่ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่องอย่างเพียงพอ บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการเขียน อย่างเพียงพอ

ด้านการจัดการ

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านการจัดการโดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.62) โดยรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ การสอบวัดและการจัดกลุ่มเรียนมีความเหมาะสม ระบบการบันทึกการเข้าเรียนมีความเหมาะสม การปฐมนิเทศและการแนะนำการเรียนรู้อังกฤษด้วยตนเองมีความเหมาะสม และมีการให้ความพึงพอใจในระดับปานกลาง ได้แก่ ตารางเวลาเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาเหมาะสม

ด้านสถานที่

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านสถานที่โดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.73) โดยรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ สภาพและบรรยากาศในห้องเรียนเหมาะสมต่อการเรียนรู้ ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม สถานที่ตั้งของ English Self-Study Center มีความสะดวกในการเข้าใช้บริการ

ด้านการวัดและประเมินผล

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านการวัดและประเมินผลโดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.74) โดยรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ มีการแจ้งวิธีการวัดและประเมินผลชัดเจน การวัดและประเมินผลเที่ยงตรงและยุติธรรม การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับบทเรียนในโปรแกรม มีกระบวนการวัดและประเมินผลเหมาะสม

ด้านบุคลากร

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านบุคลากรโดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.74) โดยรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีจำนวนเพียงพอ บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษา

เมื่อมีปัญหา บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีความกระตือรือร้นและมีจิตใจพร้อมให้บริการ บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีจำนวนเพียงพอ บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความกระตือรือร้นและมีจิตใจพร้อมให้บริการ

ด้านผลการเรียนรู้

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีความพึงพอใจในด้านผลการเรียนรู้โดยรวมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยรวม = 3.69) โดยรายละเอียดของข้อย่อยมีการให้ความพึงพอใจในระดับมาก ได้แก่ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองช่วยให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองช่วยในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความรู้ลึกเป็นอิสระในการเรียน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

เพศส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านการจัดการ ด้านสถานที่ ด้านการวัดและประเมิน ด้านบุคลากร ด้านผลการเรียนรู้ เพศชายและเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ชั้นปีที่ศึกษาส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านสถานที่ ด้านบุคลากร ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการจัดการ ด้านการวัดและประเมิน ด้านผลการเรียนรู้ ชั้นปีที่

ศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สาขาวิชาที่เรียนส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านการจัดการ ด้านสถานที่ ด้านการวัดและประเมิน ด้านบุคลากร ด้านผลการเรียนรู้ สาขาวิชาที่เรียนต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เกรดวิชาภาษาอังกฤษส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง

ตนเอง

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านการจัดการ ด้านสถานที่ ด้านการวัดและประเมิน ด้านผลการเรียนรู้ เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านบุคลากร เกรดวิชาภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเข้าชั้นเรียนภาษาอังกฤษส่งผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลา

ด้วยตนเอง

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านการจัดการ ด้านการวัดและประเมิน ด้านผลการเรียนรู้ การเข้าเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสถานที่ ด้านบุคลากร การเข้าเรียนภาษาอังกฤษต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 – 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ที่ทำการตอบแบบสอบถามมีการเสนอถึงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

ทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเห็นว่า ทำให้ไม่ตั้งใจศึกษา ส่งผลให้ผลการเรียนออกมาไม่ดีเท่าที่ควร การที่นักศึกษามีทัศนคติในด้านลบต่อวิชาภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักศึกษาเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนได้ง่าย และไม่สนใจเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนแต่ละครั้ง ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนมีความเห็นว่าระยะเวลาที่ใช้ในการเรียนแต่ละครั้งนานเกินไป จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ตารางเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนไม่ต้องการให้มีตารางเรียนที่กำหนดเวลาตายตัว แต่ต้องการให้มีการกำหนดจำนวนชั่วโมงและเนื้อหาที่ต้องเข้าเรียนให้ครบ โดยสามารถเลือกเรียนเวลาใดก็ได้ บทเรียน และข้อสอบมีความยากเกินไป ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนมีความเห็นว่าแบบฝึกหัดที่ใช้ในบทเรียน และข้อสอบมีความยากเกินไป ทำให้ผลการทดสอบมีคะแนนออกมาต่ำ และผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเห็นว่าควรเพิ่มเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกหัดจากโปรแกรมให้มากขึ้น โปรแกรมฝึกทักษะด้านการฟัง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่าโปรแกรมฝึกทักษะด้านการฟังควรมีระดับตั้งแต่ง่ายไปยาก เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับขั้น เครื่องสแกนลายนิ้วมือ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่าเครื่องสแกนลายนิ้วมือที่ใช้บันทึกลายนิ้วมือของนักศึกษาในการเข้าเรียน ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน ทำให้เกิดความล่าช้าในการเข้าเรียน เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความเห็นว่าเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน มีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ เช่น หูฟังชำรุด เข้าโปรแกรมได้ช้า เป็นต้น ห้องเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามบางส่วนเห็นว่า ห้องเรียนคับแคบ ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา เอกสารประกอบการเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าต้องการให้มีเอกสารประกอบการเรียนเกี่ยวกับหลักไวยากรณ์แจกเพื่อใช้ในการทำความเข้าใจเพิ่มเติม

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียน และองค์ประกอบในด้านต่างๆ คือ ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ด้านการจัดการด้านสถานที่ ด้านการวัดและประเมิน ด้านบุคลากร ด้านผลการเรียนรู้ในระดับมาก แต่ก็ยังมีรายละเอียดปลีกย่อยบางประการที่นักศึกษาให้ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น คือ

บทเรียนภาษาอังกฤษในโปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่องและการเขียน อย่างเพียงพอ และความเหมาะสมของตารางเวลาเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลา ซึ่งยังไม่เป็นที่พอใจเท่าใดนัก และจากรายละเอียดต่างๆ ที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ผลออกมาทำให้สามารถสรุปออกมาได้ว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองของนักเรียนนั้น นักเรียนจำเป็นต้องมีลักษณะของการเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง คือ การที่ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าตนเองมีความเป็นอิสระในการคิด การตัดสินใจ และทำงานด้วยความรับผิดชอบด้วยตนเอง อย่างชาญฉลาด รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการแสวงหาความรู้ด้วยกลวิธีการเรียนรู้ต่างๆ ที่เหมาะสม และในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองนั้น ผู้เรียนควรมีการกำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และรวมทั้งให้ประเมินผลงานความก้าวหน้าของตนเองด้วย ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ถือว่าเป็นลักษณะของการเรียนรู้แบบอภิปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับที่ Wenden (1998, อ้างถึงใน ศรีนวล บุญธรรม 2545: 42) กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้มีความสามารถมีกลวิธี หรือรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีความเต็มใจที่จะเสี่ยง เช่น การสื่อสารในภาษาเป้าหมายได้ทุกสถานการณ์ เป็นผู้ที่คาดคะเนหรือคาดเดาอย่างชาญฉลาด เต็มใจแสดงออกและทำให้ตนเองมีความสุขอย่างถูกต้องและเหมาะสม มีการพัฒนาไปตามศักยภาพอย่างต่อเนื่อง และเต็มใจปรับเปลี่ยนแนวคิด และกฎเกณฑ์ที่ไม่สามารถใช้ได้ และมีความอดทนและกระตือรือร้นต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถทำให้นำมาพิจารณาผลการวิจัยในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน และด้านการจัดการได้ว่า นักศึกษาที่มีคุณสมบัติดังที่กล่าวมาข้างต้นจะสามารถจัดการกับตนเองได้ว่าจะต้องเข้าเรียนให้ครบตามที่กำหนด และทำแบบฝึกหัดให้ครบ มีการทบทวนเนื้อหาในบทเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียน ค้นคว้าหาความรู้อยู่ตลอดเวลา และพึงพอใจกับรูปแบบการเรียน ตารางและเวลาเรียนที่ทางอาจารย์กำหนดให้ โดยไม่คิดว่าเป็นภาระหรือน่าเบื่อหน่าย ซึ่งความคิดเหล่านี้ถ้าคิดไปในทางที่ดีย่อมส่งผลให้ผลการเรียนออกมาดีด้วย

นอกจากนี้ในการเรียนรู้ด้วยตนเองจำเป็นจะต้องมีกลวิธีในการเรียนรู้ ซึ่ง Oxford (1990, อ้างถึงใน ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร 2548: 39) ได้กล่าวถึงกลวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองว่าเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นกลวิธีเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน กำหนดขึ้น เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ง่ายขึ้น เร็วขึ้น น่าสนใจมากขึ้น ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนภาษา เพราะเป็นเครื่องมือในการควบคุมตนเอง และยังถ่ายโอนไปสู่สถานการณ์ใหม่ได้ ซึ่งเป็นปัจจัยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร กลวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนและยังเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียนได้ ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ ช่วยให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหลักของการเรียนภาษา คือ ความสามารถในการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนควบคุมตนเองได้มากขึ้น เพิ่มบทบาทของครูผู้สอน ทำให้เข้าใจปัญหาของผู้เรียนแต่ละคน รวมไปถึง

ลักษณะอื่นๆ ของผู้เรียน ไม่ใช่เพียงแต่ความเข้าใจแต่ยังต้องสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งสามารถสอนได้ ปรับเปลี่ยนได้ โดยกลวิธีทางตรงนั้นก็มีกลวิธีการย่อยไปอีก คือ กลวิธีการจำ กลวิธีความเข้าใจ และกลวิธีการเสริมความรู้ และในแต่ละกลวิธีก็จะมีกลวิธีที่ย่อยลงไปอีกซึ่งสามารถที่จะกระทำได้อีกคือ การสร้างคำที่เกี่ยวข้อง การประยุกต์ใช้ภาพและเสียง การทบทวน การใช้ทำทาง ซึ่งเป็นกลวิธีการจำ ในขณะที่ กลวิธีการฝึกหัด กลวิธีการรับและส่งสาร การวิเคราะห์หาเหตุผล และการสร้างรูปแบบสำหรับการรับและการสื่อสารทางภาษา จัดเป็นกลวิธีความเข้าใจ ส่วนกลวิธีการเดาอย่างชาญฉลาดในขณะที่อ่านและฟัง หรือการเอาชนะข้อจำกัดในการพูดหรือเขียน ก็ถือว่าเป็นกลวิธีการเสริมความรู้ ซึ่งนักศึกษาคนใดสามารถเข้าใจและปฏิบัติได้ ตามกลวิธีดังกล่าว ผลการเรียนรู้ก็จะออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ สังเกตได้จากนักศึกษาที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ก็จะเลือกด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน และด้านการจัดการในระดับมาก เพราะนักศึกษามีลักษณะของการเป็นผู้ที่เรียนรู้ด้วยตนเอง และมีกลวิธีในการเรียนรู้ที่ดี ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในด้านบวก ตรงข้ามกับนักศึกษาบางรายที่ให้ข้อเสนอแนะทางลบ มีความพึงพอใจน้อยและรู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ ซึ่งก็เป็นส่วนน้อย ด้านสถานที่ นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก แต่ก็มีบางส่วนที่คิดว่าห้องเรียนคับแคบเกินไป เครื่องปรับอากาศทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อการเรียนของนักศึกษา เพราะสถานที่ และบรรยากาศที่ไม่ดีส่งผลต่อความรู้สึกทางด้านจิตใจของนักศึกษา อาจจะทำให้นักศึกษาเกิดความหงุดหงิดไม่ตั้งใจเรียน เบื่อหน่ายได้ ทำให้การเรียนขาดประสิทธิภาพ ด้านบุคลากรสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้โดยเครื่องหมายของทอลแมน ในเรื่องการทดลองของเอลเลียตเกี่ยวกับการเรียนรู้แฝง ซึ่งหมายถึง การเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่ได้แสดงออกมาให้ปรากฏเด่นชัดขณะเรียน อันเกิดจากผู้เรียนมีแรงจูงใจต่ำก็ได้ แต่ผู้เรียนได้เก็บสะสมการเรียนรู้ไว้เป็นความรู้ และอาจนำออกมาใช้เมื่อจำเป็น ทอลแมนมีความคิดว่าการเรียนรู้กับการแสดงการกระทำเป็นคนละอย่างกัน ซึ่งอาจารย์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิด เป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากกว่าการตอบสนองต่อสิ่งเร้าเฉพาะอย่างที่สร้างขึ้น หรือจัดขึ้น ดังนั้น การเรียนการสอนในกลุ่มย่อย แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ ได้มีโอกาสคิดร่วมกัน อภิปราย ซักถาม แสดงความคิดเห็น ทดสอบความคิดเห็นของตนเอง และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน โดยมีอาจารย์เป็นผู้ชี้แนะหรือให้คำปรึกษา ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ กระจำชัดและเข้าใจในปัญหาและประเด็นต่างๆ ซึ่งอาจเป็นการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และสติปัญญาของผู้เรียน ทำสิ่งที่สอนให้มีความสำคัญ และเป็นรางวัลที่ผู้เรียนคาดหวัง จะทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมสู่การเรียนรู้ได้เร็วขึ้น การเรียนรู้แฝง อาจารย์ต้องยอมรับระดับความสำเร็จของนักศึกษาแต่ละคนอาจแตกต่างกัน และแสดงออกได้ชัดเจนแตกต่างกัน ไม่ต้องสรุปเร็วเกินไปว่า

นักศึกษาที่ไม่แสดงออกชัดเจนในขณะที่เรียนรู้นั้น เป็นผู้ที่ไม่ได้เรียนรู้เลย ซึ่งบุคลากรก็สามารถปฏิบัติได้เป็นอย่างดี ทำให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจในระดับมาก เห็นได้จากการที่อาจารย์คอยให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีปัญหาในการเรียน คอยแนะนำ และอธิบายเนื้อหาที่นักศึกษาไม่เข้าใจ และมีการจัดการทดสอบวัดระดับตามความสามารถของนักศึกษา และมีการติดต่อประสานงานกับบุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่ออุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนมีปัญหา บุคลากรทางด้านคอมพิวเตอร์ก็จะมาแก้ไขให้ทันที หรือเร็วที่สุด ด้านการวัดและประเมิน และด้านผลการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้โดยเครื่องหมายของทอลแมน (Tolman 1973, อ้างถึงใน อารี พันธุ์มณี 2546: 249 - 255) การเรียนรู้โดยใช้เครื่องหมาย มีลักษณะดังนี้ การเรียนรู้เกี่ยวกับการคาดหมายรางวัล ทอลแมนอธิบายว่า อินทรีย์จะเรียนรู้โดยการคาดหวังที่พอใจหรือรางวัล จึงแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ เพื่อมุ่งสู่สิ่งที่คาดหวัง ฉะนั้น สำหรับสิ่งที่ผู้เรียนได้รับ ถ้าไม่ใช่สิ่งที่ผู้เรียนมุ่งหวัง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามีคุณค่า และยังอาจทำให้เกิดความสับสนและเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ได้ นอกเสียจากผู้เรียนจะเปลี่ยนสิ่งที่ได้รับ ให้กลายเป็นสิ่งที่มุ่งหวัง จึงจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ คือ นักศึกษามีความคาดหวังในการเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองว่าจะต้องได้ผลการเรียนตามที่ตนเองมุ่งหวังไว้ และเมื่อผลการเรียนออกมาตามที่มุ่งหวังก็ส่งผลให้เป็นที่สนใจให้ตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะได้พัฒนาตนเองต่อไป และส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ ในรูปแบบการประเมินผลที่ใช้อยู่ และเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาปกติดีขึ้นด้วย ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนไม่ดีจะเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาปกติแย่ลงไปด้วย เนื่องจากน้ำหนักคะแนนจากการเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองไปรวมกับคะแนนภาษาอังกฤษในรายวิชาปกติ แล้วคิดออกมาเป็นผลการเรียนรวม

จากการศึกษาสมมติฐานทั้งหมด พบว่าเพศ สาขาวิชาที่เรียน ที่ต่างกันของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 - 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองนั้น ไม่ได้มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง ในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านการจัดการ ด้านสถานที่ ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านบุคลากร ด้านผลการเรียนรู้แตกต่างกันแต่อย่างใด ชั้นปีที่ศึกษา พบว่า ไม่ได้มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านสถานที่ ด้านบุคลากร แตกต่างกันแต่อย่างใด แต่มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองในด้านการจัดการ ด้านการวัดและประเมิน ด้านผลการเรียนรู้ เพราะนักศึกษามีตารางเรียนในรายวิชาปกติที่ต่างกัน และมีความยากง่ายของบทเรียนภาษาอังกฤษที่ต่างกัน เกรดวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ได้มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองในด้านสื่อและอุปกรณ์

การเรียน ด้านการจัดการ ด้านสถานที่ ด้านการวัดและการประเมิน ด้านผลการเรียนรู้แตกต่างกันแต่อย่างใด แต่มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองในด้านบุคลากร เพราะในบางครั้งนักศึกษาคิดว่าเกรดที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง มีผลมาจากคะแนนที่อาจารย์ประเมินให้และอาจไม่มีความยุติธรรม ซึ่งเป็นผลมาจากทัศนคติส่วนตัวของนักศึกษาเอง การขาดเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ได้มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองในด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน ด้านการจัดการ ด้านการวัดและการประเมิน ด้านผลการเรียนรู้แตกต่างกันแต่อย่างใด แต่มีผลต่อความพึงพอใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองในด้านสถานที่ และด้านบุคลากร เพราะนักศึกษาบางส่วนคิดว่าสถานที่คับแคบเกินไป บรรยากาศไม่ดี อาจารย์ผู้สอนและบุคลากรคอมพิวเตอร์ไม่ให้ความสนใจ หรือเลือกปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ดังนี้

1. ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย สามารถนำมาเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในรายวิชาอื่นๆ ได้ เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะให้นักศึกษาในหลายๆ ด้าน
2. นำผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยไปประเมินโปรแกรมที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเองว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา และมีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับการเรียน เพื่อให้ได้โปรแกรมที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้มากที่สุด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชบัญญัติ. การใช้ Spss for Window ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- “รายงานสรุปโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 3 คณะวิทยาการจัดการ.” คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.
- ดำรง ทิพย์โยธา. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS for Windows Version 12. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย spss. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี. อินเทอร์เน็ต จำกัด, 2548.
- บุญชม ศรีสะอาด. งานวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น, 2535.
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. “การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ภาษาอังกฤษการเรียนรู้ด้วยตนเองและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- ศรีนวล บุญธรรม. “การส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.
- สมบูรณ์ พรรณาภ และ ชัยโรจน์ ชัยคำอิน. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บรรณกิจ, 2513.
- อนิรุทธิ์ สติมัน. “ผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการบน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีต่อการเรียนรู้แบบนำตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษา.” งานวิจัยปริญญามหาบัณฑิต หลักสูตรปริญญาการศึกษาคุณวุฒิ บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- อารี พันธุ์ณี. จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร: ไยใหม่ เอ็ดดูเคท, 2546.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถาม

เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง
(English Self-study)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) ที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

1. ( ) ชาย

2. ( ) หญิง

2. ชั้นปีที่ศึกษา

1. ( ) ปีที่ 1

2. ( ) ปีที่ 2

3. ( ) ปีที่ 3

3. สาขาวิชาที่เรียน

1. ( ) การจัดการธุรกิจทั่วไป

2. ( ) การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ

3. ( ) การจัดการการท่องเที่ยว

4. ( ) การจัดการชุมชน

5. ( ) การตลาด

6. ( ) ธุรกิจโรงแรมและที่พัก

7. ( ) รัฐประศาสนศาสตร์

4. เกรดวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ผ่านมา (ภาคต้น ปีการศึกษา 2551)

1. ( ) A

2. ( ) B+

3. ( ) B

4. ( ) C+

5. ( ) C

6. ( ) D+

7. ( ) D

8. ( ) F

5. การเข้าเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

1. ( ) ไม่เคยขาดเรียน

2. ( ) เคยขาดเรียน 1 ครั้ง

3. ( ) เคยขาดเรียน 2 ครั้ง

4. ( ) เคยขาดเรียน 3 ครั้ง

5. ( ) เคยขาดเรียนมากกว่า 3 ครั้ง

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง (English Self-study)

(ระดับความพึงพอใจ : 1 = น้อยที่สุด, 2 = น้อย, 3 = ปานกลาง, 4 = มาก, 5 = มากที่สุด)

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้						
1. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายและน่าสนใจ						
2. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีความยาก-ง่ายเหมาะสมผู้เรียนในแต่ละระดับ						
3. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหารายวิชาภาษาอังกฤษที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่						
4. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับไวยากรณ์ (Grammar) อย่างเพียงพอ						
5. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ (Vocabulary) อย่างเพียงพอ						
6. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการสนทนา (Conversation) อย่างเพียงพอ						
7. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการอ่านเอาเรื่อง (Comprehension) อย่างเพียงพอ						
8. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการเขียน (Writing) อย่างเพียงพอ						
9. บทเรียนภาษาอังกฤษใน โปรแกรมมีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (Listening) อย่างเพียงพอ						
10. การใช้โปรแกรมการเรียนรู้มีความสะดวกและไม่ซับซ้อน						
11. โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง						

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
12. โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูด						
13. โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน						
14. โปรแกรมการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความรู้และทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน						
15. สื่อเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองมีบริการหลากหลายและเหมาะสม						
16. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้อยู่ในสภาพที่พร้อมใ้ใช้อยู่เสมอ (ไม่ชำรุด)						
17. สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการใช้ของนักศึกษา						
ด้านการจัดการ						
18. การสอบวัดและการจัดกลุ่มเรียนมีความเหมาะสม						
19. ตารางเวลาเรียนภาษาอังกฤษนอกเวลาเหมาะสม						
20. ระบบการบันทึกการเข้าเรียนมีความเหมาะสม						
21. การปฐมนิเทศและการแนะนำการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองมีความเหมาะสม						
ด้านสถานที่ ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี						
22. สภาพและบรรยากาศในห้องเรียนเหมาะสมต่อการเรียนรู้						
23. ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม						
24. สถานที่ตั้งของ English Self-Study Center มีความสะดวกในการเข้าใช้บริการ						
ด้านการวัดและประเมิน						
25. มีการแจ้งวิธีการวัดและประเมินผลชัดเจน						

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					สำหรับผู้ วิจัย
	5	4	3	2	1	
26. การวัดและประเมินผลที่ตรงและยุติธรรม						
27. การวัดและการประเมินผลสอดคล้องกับบทเรียนในโปรแกรม						
28. มีกระบวนการวัดและประเมินผลเหมาะสม						
ด้านบุคลากร						
29. บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีจำนวนเพียงพอ						
30. บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา						
31. บุคลากรด้านภาษาอังกฤษมีความกระตือรือร้นและมีจิตใจพร้อมให้บริการ						
32. บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีจำนวนเพียงพอ						
33. บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาเมื่อมีปัญหา						
34. บุคลากรด้านคอมพิวเตอร์มีความกระตือรือร้นและมีจิตใจพร้อมให้บริการ						
ด้านผลการเรียนรู้						
35. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาเพิ่มขึ้น						
36. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองช่วยให้ผลการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น						
37. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองช่วยในการเตรียมความพร้อมของนักศึกษาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ						
38. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง						
39. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองทำให้นักศึกษามีความรู้ลึกเป็นอิสระในการเรียน						

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ					สำหรับ ผู้วิจัย
	5	4	3	2	1	
40. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองทำให้นักศึกษามี ความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น						
41. การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองกระตุ้นให้นักศึกษามี ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง						

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค หรือข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกัลยา พ่วงไป
วันเดือนปีเกิด	30 ตุลาคม 2528
ที่อยู่	287 หมู่ที่ 14 ต. ทับใต้ อ. หัวหิน จ. ประจวบคีรีขันธ์ 77110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนสมถวิล หัวหิน ประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2547	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนหัวหิน ประจวบคีรีขันธ์ สายวิทย์ - คณิต
พ.ศ. 2551	กำลังการศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการฝึกงาน	
พ.ศ. 2551	โรงแรมโซฟิเทล เซ็นทาราแกรนด์ รีสอร์ท และวิลลา หัวหิน

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี